

Universitat de Lleida

Sindicatura de Greuges

**INFORMES
2010
2011**

Presentats al Claustre el 19 de desembre de 2012

SUMARI 2010-2011

1. INTRODUCCIÓ	3
2. ACTUACIONS DE L'ANY 2010	4
2.1. PROFESSORAT	4
2.2. PERSONAL ADMINISTRACIÓ I SERVEIS	5
2.3. ESTUDIANTAT	6
3. ACTUACIONS DE L'ANY 2011	8
2.1. PROFESSORAT	8
2.2. PERSONAL ADMINISTRACIÓ I SERVEIS	9
2.3. ESTUDIANTAT	10
4. EXPEDIENTS ATEOS L'ANY 2010	12
5. EXPEDIENTS ATEOS L'ANY 2011	33
6. ALTRES ACTIVITATS DE LA SINDICATURA	80
6.1. LA DEFENSORIA COM A OFICINA	80
6.2. LA DEFENSORIA UNIVERSITÀRIA DAVANT L'ASSETJAMENT LABORAL	81
6.3. RÈGIM DISCIPLINARI DELS ESTUDIANTS UNIVERSITARIS	83
7. CONCLUSIONS	86

1. INTRODUCCIÓ

La Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida presenta un informe anual sobre les seues activitats a la Sessió del Claustre de final d'any i la seua memòria cada dos anys. Aquest any el mandat del síndic acaba abans de finalitzar l'any 2012, per la qual cosa, els informes corresponents al 2010 i 2011 s'uneixen i es forma la memòria corresponent a les dues anualitats.

Com ja és habitual, en la introduccions dels informes es fa referència a la importància de la sindicatura, al igual que a tots els defensors de la ciutadania, tant en l'àmbit públic com en el privat. La seua missió és vetllar perquè es respectin els drets i llibertats, i en l'àmbit de la universitat els drets i llibertats dels membres que la componen. Assolir aquesta funció, no només consisteix en rebre les queixes de les persones interessades, sinó que a més s'ha de tenir un contacte directe amb qui es consideri agreujat per alguna actuació dels organismes que depenen de la universitat. No sempre aquest fet origina la iniciació d'un expedient per aclarir els fets que es denuncien, sinó que s'ha d'analitzar la situació que exposa la persona interessada i assessorar-la sobre els motius que han induït a la resolució. Moltes vegades, dona lloc a què aquesta consideri si ha actuat correctament, i porta a decidir si es procedent o no formular la queixa. En cas afirmatiu, s'incoa expedient i s'inicien una sèrie de tràmits per escoltar a totes les persones o òrgans a què es refereix la queixa i, segons el seu resultat, pot donar lloc a una recomanació no resolutiva adreçada a l'òrgan objecte de la queixa que és la fonamental.

També és important a l'hora de resoldre el contacte constant entre els distints síndics o defensors universitaris, a través del correu electrònic. Es revisen les resolucions dels problemes plantejats en les distintes universitats sense que això suposi una submissió a aquests, i pugui servir de pauta per dictar la resolució i formar un criteri, sigui igual o distint als propugnats en les diferents resolucions; la qual cosa, no constreny la uniformitat, donada la llibertat de criteri i d'interpretació de les normes que han d'existir en la seua actuació.

2. ACTUACIONS DE L'ANY 2010

Al recollir suscitament l'arxiu dels expedients que es desenvolupen en aquesta memòria, direm que en l'any 2010 les activitats, en matèria de denúncies ha estat la més reduïda en molts anys (es van instruir 10 expedients).

2.1. PROFESSORAT

Dins del col·lectiu del professorat es van presentar les queixes següents:

- 2.1.1. Referent a la col·laboració d'un investigador en una Càtedra perquè es van publicar treballs, en què havia intervingut, sense que constés el seu nom en les revistes científiques.

Es van realitzar diverses actuacions per aclarir la coincidència dels seus treballs amb els publicats i encara no s'ha pogut resoldre, donada la complexitat de la situació.
- 2.1.2. Quant a la sol·licitud dels ajuts establerts en la UdL per a l'elaboració de la tesi doctoral d'una professora que l'estava realitzant a la Universitat de Barcelona. Tenint en compte que aquests ajuts són només per als doctorands de la UdL, no va correspondre fer la recomanació que sol·licitava.
- 2.1.3. Sobre la denegació d'una beca d'introducció a la investigació, al·legant una irregularitat administrativa. La persona interessada va presentar la documentació tres setmanes abans de finalitzar el termini, i considerava que li havien d'haver informat que faltava un requisit i, al no fer-ho, l'havien exclòs. Tenint en compte que en la convocatòria es fan constar els requisits i documentació necessària per a la concessió, el tribunal no té obligació d'examinar-la fins la seua finalització. Es va considerar correcta tal exclusió. Després de denegar-li, es va donar la circumstància de què el sol·licitant es va presentar amb el nom del grup i aquesta actuació tampoc va ser correcta.
- 2.1.4. Sol·licitud d'una part del professorat del Departament de Medicina Experimental que considerava que disposaven d'un espai assignat suficient per a la investigació en la Facultat de Medicina. Tot i que s'havia construït un edifici en la zona annexa a

l'Hospital Arnau de Vilanova per acollir les activitats de Recerca Biomèdica de Lleida, opinaven que l'espai de la facultat era adient, així com el material de què disposaven per als seus projectes; sobretot per aquell professorat que següís en la Facultat i no s'incorporés al nou institut.

El Sr. rector va contestar que la Universitat disposava dels espais corresponents amb capacitat legal de decidir sobre el seu ús i gestió. Sembla ser que no es va resoldre quan va entrar el nou equip. Aquesta sindicatura el va posar en coneixement i va informar al síndic que estudiarien la situació amb els interessats.

Com les resolucions de la Sindicatura són recomanables es considera que, donada la complexitat de l'assumpte, la via més encertada és el diàleg entre les parts i que si no és possible arribar a un acord, s'ha de dirimir a la via administrativa o judicial.

2.1.5 Un professor de Medicina Experimental va presentar una queixa perquè en la convocatòria de les *beques Agadur* no s'havia tingut en compte la puntuació de dues tesis, inscrites en la Universitat Autònoma de Barcelona, i que havia dirigit durant els anys 2006 i 2007. Li van denegar perquè cap de les dues s'havien dirigit a la UdL. No es va tenir en compte que ell s'havia incorporat a la Universitat de Lleida el 2005, firmant-se un conveni que, per motius d'infraestructura, s'autoritzava a desenvolupar, en els quatre anys següents, el seu projecte de recerca en els *Laboratoris Lirad*, situats a l'Institut d'Investigació Germans Trias i Pujol de Badalona.

L'informe d'aquesta Sindicatura va ser favorable, atenent a aquestes circumstàncies extraordinàries. El Rectorat no va seguir aquest informe; tenint en compte els criteris fixats per Agadur en la convocatòria d'ajuts destinades a les universitats i centres d'investigació assignats a la UdL.

2.2. PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS (PAS)

Pel que fa al col·lectiu del Personal d'Administració i Serveis es van presentar les queixes següents:

2.2.1. Un escrit de varis funcionaris sobre la distribució d'ajuts del *Fons d'Acció Social del PAS de la UdL*. La sindicatura es va ficar en contacte amb la Gerència, i aquesta va comunicar que ja s'havia solucionat el problema i que les quantitats

s'ingressarien en les nòmines corresponents.

2.2.2. Una queixa presentada per un concursant a una plaça de personal laboral i que al·legava que quan es va publicar la llista d'admesos no s'assenyalava ni el lloc, ni dia, ni hora en què començaven els exàmens.

En la recomanació del síndic s'indica que, si bé va existir una infracció per no haver indicat els extrems de la norma, per motius de terminis ja no és possible acudir a la via corresponent, i es recomana que en convocatòries successives s'ha de tenir en compte aquesta norma.

2.3. ESTUDIANTAT

En referència amb l'Estudiantat es van presentar les queixes següents:

2.3.1. Queixa sobre l'exigència d'haver de realitzar un Màster de professor de secundària, quan amb anterioritat era suficient amb fer unes pràctiques per l'expedició del certificat d'Aptitud Pedagògica de la Facultat.

No dona lloc a la sol·licitud perquè, d'acord amb les normes de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES), es van dictar les ordres corresponents en què s'exigia l'obtenció d'aquest Màster a partir d'aquell moment

2.3.2. Una alumna d'interiorisme de l'Escola d'Arts Superior Ondara de Tàrraga es queixava perquè no se li permetia l'ús de la Biblioteca de la Universitat de Lleida.

Tenint en compte que en les normes exigides i aprovades per la universitat es diu que s'ha de ser estudiant per usar-la, no es va admetre aquesta petició.

2.3.3. Una demanda sobre l'autoria d'un treball fet en un centre d'investigació d'Andorra. La interessada va realitzar aquest treball en col·laboració amb una sociòloga, però el va haver de deixar abans de l'acabament i només el va signar la sociòloga. En la presentació no va tenir en compte la part que havien fet conjuntament.

La resposta de sindicatura va donar lloc a recomanar tractar aquesta qüestió amb la persona que va firmar el treball i el director de la tesis.

2.3.4. Una alumna de la Facultat de Dret i Economia va traslladar el seu expedient a una Facultat de Madrid. Allí li van exigir que traduis tota la documentació al castellà.

La Facultat de la UdL es va negar a traduir-la, per la qual cosa, va haver d'acudir a un interprete jurat i pagar els seus honoraris. L'estudiant els va reclamar a la Facultat, i aquesta ho va declinar.

La resolució va ser recomanar a Rectorat que se li abonessin i el Rectorat ho va estimar en part, a l'admetre la part dels programes, però no la documentació de l'expedient que està publicada en castellà al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE).

3. ACTUACIONS DE L'ANY 2011

En aquest any es van incrementar notablement els expedients, ja que es van instruir tres instàncies de Professorat, quatre de PAS i onze d'Estudiantat als que suscitantment ens referim a continuació:

3.1. PROFESSORAT

Dins del col·lectiu del professorat es van presentar les queixes següents:

3.1.1. Queixa perquè no es va reconèixer una reducció de jornada perquè estava exercint una altra funció compatible amb l'encàrrec que li portava el temps corresponent.

Atenent a la resolució, com ja s'havia denegat en reposició, no es va poder entrar en el coneixement de la qüestió plantejada.

3.1.2. Un professor de Comunicació Audiovisual i Periodisme havia estat contractat cada curs acadèmic, des de l'any 2003. En el curs 2010-11, el contracte s'havia signat un mes més tard de l'habitual; però a més, s'havia de tenir en compte que havia seguit amb l'activitat docent des que havia acabat el curs anterior fins la signatura del contracte. Al matricular-se del Doctorat no li van admetre l'exempció del pagament per no tenir un any d'antiguitat.

La recomanació va ser que, si bé s'admetia que la Junta de Govern tenia establerts aquests ajuts si es complia amb l'antiguitat, s'havien de tenir en compte les circumstàncies que concorrien en la vida acadèmica del professor.

3.1.3. Uns concursants a un encàrrec de col·laboració denunciaven que els paràmetres que es van tenir en compte a l'hora d'iniciar el procés selectiu eren inadequats. Consideraven que no es donaven a conèixer les funcions a desenvolupar, el perfil exigít era més de secretariat/ administratiu que de col·laborador de la Càtedra de Periodisme i Comunicació i que no s'havien respectat els torns de les entrevistes en el procés de selecció.

En l'informe dels responsables de la Càtedra va constar que al ser de recent creació

s'havia de comptar amb personal col·laborador. Al ser un nomenament no reglat i tractar-se d'un càrrec de confiança es va acudir al sistema de concurs, per calibrar si els sol·licitants posseïen els coneixements necessaris per l'acompliment de la funció. A més, els van exigir com a requisits: presentar un currículum, la relació de títols i els coneixements necessaris i també es va fer una entrevista personal.

Atenent a la informació facilitada i a què la convocatòria no havia estat impugnada, no es va fer la recomanació interessada.

3.2. PERSONAL D'ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

Pel que fa al col·lectiu del Personal d'Administració i Serveis es van presentar les queixes següents:

3.2.1. En relació amb la queixa d'una administrativa sobre un concurs de promoció interna per a l'ingrés en l'escala de gestió. Es van valorar els mèrits d'antiguitat i experiència que fixaven les bases de la convocatòria; però considerava injust que una fracció superior a sis mesos es valorés com d'un any i si concorrien dos fraccions, es computés solament la fracció de temps més elevada.

En la recomanació es deia que si bé la part apreciada pel tribunal era correcta, atenent a la literalitat de la norma, s'abundava que en les interpretacions a vegades a més del sentit literal s'havia de tenir en compte l'esperit i finalitat d'aquestes.

Al tractar-se d'un concurs de promoció en què puntuava l'antiguitat i experiència s'havien de conjugar els dos extrems. En conseqüència, la valoració superior a aquesta fracció s'havia de comptar la servida en un lloc superior. Es considerava que aquest barem s'havia de modificar en concursos successius en aquest sentit, al semblar més just que l'existent.

3.2.2. Quant a la queixa d'una altra funcionària que va plantejar el mateix problema, es va resoldre en el mateix sentit.

3.2.3. Amb referència a la concessió d'un ajut del *Fons d'Acció Social* de l'any 2010, en què l'ajut era proporcional a la jornada treballada i que durant aquell any la sol·licitant havia fet ús de jornada reduïda per conciliar la vida personal, laboral i familiar.

Vam estudiar les normes que existeixen sobre aquest extrem en les universitats públiques en què es fixaven les retribucions en diferents supòsits i depenent del tipus de jornades. L'acord sobre *el fons social per al personal administratiu i serveis de la UdL per a l'any 2010*, del Consell de Govern, de 30 de març de 2011, concedia uns ajuts amb una dotació determinada que s'havia de percebre en proporció al temps dels serveis prestats per aquest personal, i també a la jornada treballada durant el mateix període.

Vam poder observar que ambdues disposicions són de naturalesa diferent: ja que la primera és exclusivament per a les retribucions del personal, la del fons social és un ajut que es fixa, tenint en compte el temps de serveis prestats i la jornada treballada en la proporció deguda; i l'altre d'acord, amb la conciliació de la vida familiar i laboral. Són disposicions independents, aplicables a conceptes diferents, per la qual cosa, es va acordar no fer la recomanació tal com s'interessava.

3.3. ESTUDIANTAT

3.3.1. Un alumne es va queixar perquè l'assignatura *Introductions to Legal Systems* s'impartia en anglès i amb caràcter obligatori a la Facultat de Dret. Al desconèixer l'idioma es va inscriure's al nivell A, del Servei Lingüístic de la UdL, per estudiar l'assignatura i seguir les explicacions, però no el van admetre, perquè no havia places suficients, per la qual cosa, sol·licitava que se l'examinés en català o castellà o que li resolguessin els dubtes en aquests idiomes.

El Pla Bolònia ha introduït algunes assignatures en anglès. Ara bé, com al principi, alguns estudiants poden tenir dificultats per a la seua comprensió; es recomana que el Servei Lingüístic ofereixi places suficients per salvar aquest obstacle conjuntural.

3.3.2. Una reclamació sobre unes taxes de matrícula d'una retitulació de Treball Social al·legant que al fer la matrícula els van dir que el projecte de fi de carrera es convalidava demostrant el temps treballat; però al satisfer la matrícula van haver de pagar tres cursos de la Diplomatura de Treball Social.

Quan es van sol·licitar els informes corresponents, aquests van aclarir que l'acord del cobrament era correcte, perquè quan s'aproven les assignatures, el finançament va a càrrec dels alumnes de retitulació, per la qual cosa, no es va donar la recomanació

interessada.

3.3.3. Unes persones es queixaven sobre el funcionament d'un *Centre de Cooperació*, i la no renovació dels seus contractes.

Al tractar-se d'un tema laboral i del funcionament d'un òrgan, aquesta Sindicatura no es considerava apta per resoldre'ls.

3.3.4. Sanció imposada d'expulsió temporalment d'una facultat a un alumne, pels insults dirigits per escrit dins d'un examen a un professor.

Es va sol·licitar l'expedient que s'havia instruït a l'efecte i, donada la gravetat d'aquells insults i la conducta de l'alumne, es va considerar que la sanció era correcta.

3.3.5. Una estudiant va suspendre una assignatura pràctica de *Llengua estrangera*. La tutora no li va donar cap explicació sobre la qualificació, ni els paràmetres per avaluar-la.

La Sindicatura va sol·licitar un informe a l'organisme corresponent que va donar les explicacions oportunes sobre l'actuació de l'alumna. El professorat gaudeix de llibertat de càtedra, per la qual cosa, el síndic no va considerar procedent fer cap recomanació, sense perjudici que la interessada pogués acudir a la via administrativa o judicial per defensar els seus drets si els considerava infringits.

3.3.6. Reclamació d'un alumne de la Facultat d'Infermeria per irregularitats en l'avaluació d'una assignatura suspesa.

La Facultat va donar una explicació extensa sobre totes les circumstàncies que havien concorregut per arribar a l'avaluació negativa, tant en la seua conducta como en l'estudi. La llibertat de càtedra, base d'un ensenyament correcte, dona lloc a l'existència d'uns plans i programes de les assignatures, l'elaboració dels quals correspon als departaments; i són aplicables tant als professors com als alumnes. Tendeixen a proporcionar els coneixements que es consideren necessaris per avaluar en un sentit o en un altre.

Per tot això, i la postura que va adoptar l'alumne a la classe, es va acordar no fer la recomanació interessada.

3.3.7. A l'haver suspès una assignatura i no poder matricular-se de nou per l'adaptació del pla d'estudis al nou Pla de Bolònia, l'única solució que li donaven era fer un canvi a Grau.

Cal recordar que en les disposicions que es van donar sobre l'ordenació dels ensenyaments universitaris per adaptar-los al nous plans, com a règims transitoris, es concedien quatre convocatòries per seguir en l'antic ensenyament i ja s'havien esgotat, per la qual cosa, la resolució es va considerar correcta, i més el Vicerektorat amb caràcter extraordinari, va permetre als alumnes que els faltaven fins a 18 crèdits per acabar els estudis que es presentessin a una altra convocatòria

Dos alumnes de tercer de *Grau Sènior* es queixaven que en les titulacions del Programa Sènior no apareixia l'exempció de matrícula per família nombrosa, ni beques invalidesa, ni matrícula de honor i que la normativa de matrícula comportava descomptes que existeixen amb caràcter general per a tots els alumnes universitaris fossin júnior o sènior.

En la instrucció de l'expedient es van estudiar diverses disposicions a l'efecte. Si bé és cert que les normes de la universitat estan dirigides només als alumnes de determinades titulacions, i aquestes no inclouen als sèniors; per l'Estatut de l'Estudiant aquesta Sindicatura entenia que les peticions dels sèniors podrien contindre's dins de les seues normes i així ho va exposar. El Rectorat ho va denegar fent una exposició extensa i documentada sobre la qüestió plantejada.

3.3.8. Queixa sobre certes irregularitats comeses en un *Màster d'ensenyament de Català/Castella per a Immigrants* per una professora sobre les activitats en el desenvolupament de l'assignatura. Es va demanar un informe a l'organisme corresponent i, en aquest moment, està pendent de resposta.

3.3.9. Reclamació d'una estudiant d'*Enginyeria de l'Edificació* amb els títols que posseïa de tècnic especialista de Delineació, dins de l'especialitat d'Edificis i Obres i tècnic especialista en Obres. A l'haver-se esgotat ja la via administrativa i, d'acord amb el Reglament de la Sindicatura, no és procedent fer recomanació alguna, procedint al seu arxivament.

Per acabar aquesta introducció direm que cada any es realitzen trobades entre els síndics de les Universitats de Catalunya i els de la Xarxa Vives d'Universitats; així com, una trobada a nivell de tot l'Estat espanyol, que són molt útils, ja que a banda de plantejar-se els problemes que es presenten en cada territori, també s'exposen els de tot l'estat, amb un estudi de ponències i unes conclusions que es fan arribar als organismes corresponents i que detallarem en aquesta memòria.

4. EXPEDIENTS ATEOS EN L'ANY 2010

EXPS. 1/10

Un estudiant d'INEFC està cursant l'itinerari d'ensenyament i exposa que per exercir com a docent a secundària, fins ara, només es necessitava l'itinerari d'ensenyament i fer el CAP (Curs d'Adaptació Pedagògica); i partir d'aquest any s'ha de cursar el *Màster de Secundària*. Creu que si s'hagués informat abans als alumnes de la seva promoció haurien pogut fer un altre plantejament. Ara han de fer front a un desemborsament econòmic i allargar els estudis.

Actuacions:

El síndic va observar les al·legacions presentades per la persona interessada i va consultar la legislació relativa a la habilitació de títols universitaris oficials per l'exercici de les professions de professor i, en conseqüència, no va fer cap recomanació i va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

El senyor _____ va presentar escrit a aquesta Sindicatura en què feia constar que es trobava estudiant quart curs d'INEF i que l'havien informat que els estudiants que feien l'itinerari d'ensenyament per exercir com a docents, havien de realitzar el nou màster de professors de secundària. Fins aquell moment, per l'itinerari d'ensenyament només era necessari el *Certificat d'Adaptació Pedagògica (CAP)* que es realitzava durant l'últim trimestre del darrer curs de carrera, moment que ja s'estava qualificat per apuntar-se a la llista d'interins, substituïts o per poder preparar les oposicions per a l'ensenyament. Ell considerava aquesta situació totalment injusta ja que estava fent les pràctiques en un institut de secundària per aconseguir els crèdits que necessitava per sortir especialitzat. Com no se'l va avisar a l'iniciar la carrera, tot això feia que en aquell moment li causés un perjudici per haver de fer un o dos cursos més.

A aquests fets procedeix fer les consideracions de caràcter legal següents:

1. El fet que Espanya es trobi dins de la Comunitat Europea fa que s'hagi d'adaptar a

les normes d'aquesta institució i, concretament en referència a l'Ensenyament, a les normes sobre l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EESS). En conseqüència s'han dictat, per a cada país, una sèrie de disposicions que han afectat totes les carreres universitàries, les normes de les quals han especificat els requisits per fer-ho i els terminis en què començaven a regir.

2. D'acord amb aquesta obligació, el Govern ha desenvolupat una sèrie de normes que afecten tot l'ensenyament universitari i, concretament, la titulació de l'INEF, fixant les condicions per poder exercir la docència en l'educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional i l'ensenyament d'idiomes, requisit que anteriorment es completava amb el CAP que, prèvia unes pràctiques, expedia l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE).
3. La legislació que referència aquest assumpte va començar amb la *Llei orgànica d'educació 2/2006* i estableix, en el seus articles 94 i 95, que per impartir ensenyaments d'educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional, serà necessari tenir el títol de llicenciat, enginyer, o arquitecte o el títol de grau equivalent, a més de la formació pedagògica i didàctica de nivell de postgrau, requisit que també esmenta l'article 100.2 de la Llei indicada. El Real decret 1393/2007, de 29 d'octubre d'aquest any, en el seu article 15.4 diu que quan es tracti de títols que habilitin per a l'exercici d'activitats professionals regulades a Espanya, el Govern ha d'establir les condicions que s'han d'adequar als corresponents plans d'estudis. També en el desenvolupament d'aquesta disposició, l'*Ordre de 27 de desembre del 2007*, en el seu article primer diu: que els plans d'estudis conduents a l'obtenció dels títols de Màster que habilitin per a l'exercici de les professions de professor d'educació secundària obligatòria, batxillerat, formació professional i ensenyaments d'idiomes, hauran de complir, a més del previst en el Reial decret 1393/2009, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris, els requisits de l'annex 1 de l'esmentat Decret.
4. Finalment, el *Reial decret 1834 /2008*, en el seu article 9 disposa que, per exercir la docència en l'educació secundària obligatòria, el batxillerat, la formació professional i l'ensenyament d'idiomes, caldrà estar en possessió d'un títol oficial de màster que acrediti la formació pedagògica i didàctica, d'acord amb l'exigut pels articles 94, 95 i 97 de la *Llei orgànica 2/2006*, de 3 de maig d'educació, Decret que va començar a regir al dia següent de la seva publicació.

D'acord amb les disposicions indicades anteriorment, cal concloure que el CAP a partir d'aquesta data ja no s'expedeix i que per als indicats ensenyaments cal acudir al màster corresponent.

Per tot això, no procedeix fer cap recomanació per resoldre la situació que manifesta la persona interessada, sens perjudici que, si ho creu convenient, pugui acudir a la via corresponent.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i s'ha d'enviar còpia al rector per al seu coneixement i als efectes oportuns.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 24 de febrer de 2010

EXP. 2/10

Una persona empadronada a Lleida demana fer ús de les instal·lacions de l'Aulari del Campus de Cappont malgrat no ser estudiant de la Universitat de Lleida.

Actuacions:

El síndic va llegir l'escrit de l'interessat i la normativa relativa a l'ús de les aules reservades per a l'estudi i les seves restriccions i, en conseqüència, no va fer cap recomanació i va emetre la resolució següent

RESOLUCIÓ

S'ha llegit l'escrit presentat per la senyora _____, en un correu electrònic, de 9 de febrer, en què al·lega que és estudiant de la *Diplomatura d'Interiorisme* de l'Escola d'Arts Superior Ondara de Tàrraga i que viu i està empadronada a Lleida. Per aquest motiu li agradaria poder fer ús de les instal·lacions de l'aulari del Campus de Cappont, per fer-hi els treballs que li encomanaven els professors. Com no és estudiant de la Universitat de Lleida no pot fer ús d'aquests espais; però té entès que el fet de romandre obert només per als estudiants d'aquesta universitat és per garantir que disposin de places lliures, i la interessada observa que els espais es troben gairebé buits.

Davant aquests fets procedeix fer les consideracions següents i en conseqüència resoldre la queixa formulada:

La Universitat com entitat autònoma dicta una sèrie de normes per al millor desenvolupament de les funcions i obligacions respecte a tot l'àmbit universitari, entre les quals les referents a la distribució dels espais necessaris, perquè tots els membres de la comunitat universitària puguin fer ús en bé de la seva comensal. Entre aquestes normes i, d'acord amb les necessitats de la universitat, s'hi troben les que regulen l'ús de les aules reservades per a l'estudi, amb els serveis corresponents i, com és natural, s'estableixen restriccions que limiten l'ús a tothom qui forma part de la Universitat o a centres adscrits, amb la corresponent acreditació. Malgrat que hi hagi estones que els espais no es troben totalment ocupats, en la seva assignació, s'ha tingut en compte la població universitària, motiu pel qual, deixar fer ús de les instal·lacions a tots els estudiants no universitaris

implicaria impedir la seva utilització per als realment destinataris.

Per tot el que s'indica anteriorment, no s'escau fer cap recomanació per la queixa formulada per la senyora _____, ja que la Universitat, en el tema que ens ocupa, compleix amb la normativa establerta.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i al rector de la Universitat de Lleida.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 15 de març de 2010

EXP. 3/10

Un membre de la comunitat universitària presenta una queixa sobre el reconeixement de la seva autoria en un article científic, el codi que ha generat i els drets derivats d'ambdues creacions.

Actuacions

El síndic va tenir en compte les al·legacions de la persona interessada i els aclariments exposats en la seva compareixença a la Sindicatura.

El Vicerectorat de Política Científica i Tecnològica li va enviar un escrit amb l'ofertament de la UdL per mantenir una reunió i aclarir la situació.

El síndic va informar a l'interessat que per recórrer contra la resolució del vicerectorat havia de dirigir-se a l'òrgan corresponent, perquè li notifiqués en la forma deguda els recursos que podia interposar i els terminis en què podia fer-ho.

A petició de l'interessat, la Sindicatura de Greuges li va lliurar la informació que disposava el Vicerectorat sobre els treballs publicats des del 2005 i les publicacions que constaven al programa GREC, per tal que comprovés si aquests coincidien amb els treballs efectuats per l'interessat.

La Sindicatura resta a la espera de que la persona interessada manifesti el que consideri oportú.

EXP. 4/10

Una membre del PDI reclama que al realitzar la tesi doctoral en la Universitat de Barcelona no va ser inclòs en el Programa d'Ajuts Doctora Castells de la Universitat de Lleida, d'ajudes a professorat a temps complet per a l'acabament de la tesi doctoral.

La convocatòria estableix que únicament les tesis doctorals que siguin llegides en la UdL poden ser incloses en aquest programa, per aquest motiu la interessada volia acollir-se a una excepció, expressament prevista a les bases de la convocatòria del programa d'ajuts.

Actuacions

El síndic va tenir en compte la documentació aportada pel Vicerectorat de Professorat, les consideracions del Síndic de Greuges de Catalunya (la interessada va enviar un escrit de queixa a aquest organisme), així com l'informe elaborat per l'Assessoria Jurídica de la UdL a petició del rector, i va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

Després de veure l'escrit de queixa presentat per la professora _____, en el qual, entre altres consideracions, denuncia que està fent la tesi doctoral a la Universitat de Barcelona i que la Universitat de Lleida no li concedeix cap dels ajuts que té establerts per facilitar l'elaboració de les tesis doctorals.

La Sindicatura va mantenir una entrevista amb la interessada i, per conèixer millor el motiu de la queixa formulada, va demanar un informe al Vicerectorat del Professorat. Aquest va emetre i va enviar una còpia de totes actuacions efectuades en relació a la concessió dels ajuts de referència i les condicions necessàries per poder-los sol·licitar. Ho podem resumir de la manera següent:

La Universitat de Lleida va aprovar un programa denominat *Doctora Martina Castells*, d'ajuts al professorat a temps complet per a l'acabament de tesis doctorals, per acord del Consell de Govern de 21 de juny del 2006.

Aquest programa fixa unes bases per a la seva concessió, entre les quals hi ha el punt 10 que diu textualment: *Únicament poden ser incloses en aquest programa les tesis doctorals que siguin llegides en la Universitat de Lleida. Les excepcions a aquesta limitació hauran*

de ser aprovades pel Consell de Govern a proposta de la comissió conjunta explicada en el punt següent.

En el cas que ens ocupa, el Consell de Govern va entendre, després de resoldre el defecte de forma en què va incórrer, segons el Síndic de Catalunya, que no existia una circumstància excepcional per apartar-se de la norma general; per considerar que podria seguir perfectament la realització en aquesta a Universitat, ja que hi ha personal docent capacitat per fer-se càrrec de la direcció de la tesi.

Davant aquests fets podem fer les consideracions següents:

Amb la seva autonomia i els seus mitjans, la Universitat de Lleida pot establir certs ajuts que beneficiïn els membres de la comunitat universitària, amb la finalitat de millorar el sistema universitari i donar-li prestigi; i s'han de fixar les condicions necessàries per obtenir-los, finalitat lloable i que no coarta la facultat d'acudir a una altra universitat si es vol prescindir d'aquests ajuts, ja que són exclusivament pels qui compleixen les normes establertes.

Com aclariment direm que la Sindicatura té com a missió vetllar pels drets i llibertats dels membres de la comunitat universitària, i examina si es compleixen les normes fixades o si hi ha alguna vulneració.

La resolució que es dicti serà una recomanació sense caràcter vinculant; malgrat això, no es pot fer una recomanació quan s'hagi esgotat la via administrativa i, en aquest assumpte que estem resolent, la resolució que establia les ajudes va dictar-se l'any 2006, i no consta que fos recorreguda; per tant, la via administrativa ja s'ha esgotat amb els recursos corresponents. De tota manera, la interessada pot acudir a la via jurisdiccional qui pot dir, definitivament, si és o no correcta la denegació acordada.

Per tot això,

No procedeix fer cap recomanació al Consell de Govern pels raonaments expressats anteriorment, sense perjudici que es pugui acudir a la jurisdicció contenciós-administrativa.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la interessada i s'ha d'enviar una còpia al Consell de Govern.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 7 de juliol de 2010

EXP. 5/10

Una estudiant de Doctorat informa al síndic de greuges de la Universitat de Lleida, perquè té un problema per defensar la seua tesi doctoral.

Actuacions

El síndic va considerar la documentació aportada per la persona interessada i va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

La Sra. _____ va presentar un escrit que en síntesi deia:

Havia presentat un projecte en el *Centre de Recerca en Estudis Sociològic* d'Andorra sobre *Plurilingüisme a l'escola* i quan l'estava elaborant va haver de donar-se de baixa. Com aquells treballs tenien una data de termini, va sol·licitar l'ajut d'una sociòloga i van fer el treball conjuntament, si bé el va firmar només la sociòloga.

A l'hora de presentar la tesi, encara que tingués tres-centes pàgines més que el treball que havien fer conjuntament, es trobava en la dificultat que no podia fer-ne ús, perquè no figura el seu nom.

El síndic considera que és una qüestió a resoldre amb la persona que ha firmat el treball i el director de la tesi, per la qual cosa, no procedeix fer cap recomanació, excepte que es fiqui en contacte amb el director de tesi i l'orienti sobre la forma de presentar-lo; així com, amb la persona que va signar el treball.

S'ha d'arxivar l'expedient i aquesta resolució s'ha de posar en coneixement de la interessada, per la mateixa via que va presentar la queixa.

Lleida, 26 de juliol de 2010.

El síndic,
Miguel Gil Martín

EXP. 6/10

Varis membres del Personal d'Administració i Serveis de la Universitat presenten diferents escrits tots relatius a la disconformitat per la repartició del fons social de l'any 2009.

Actuacions

El sindic de greuges obre un sol expedient i demana informació a la Gerència, sobre la situació dels fets que s'hi indiquen.

La Gerència manifesta que el problema plantejat ja ha estat resolt satisfactòriament i les quantitats que reclamaven les persones interessades seran ingressades, si és possible a la nòmina de juliol, si més no, a la setembre.

El síndic va emetre l'acord següent:

ACORD

D'acord amb la diligència anterior, es dóna per acabat l'expedient sobre la distribució del fons social del 2009, i s'ha de comunicar a les persones interessades

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 28 de juny de 2010

EXP. 7/10

Una persona es va presentar a un concurs de personal laboral de la Universitat de Lleida i es va queixar perquè en la llista definitiva d'admesos no s'indicava ni el dia ni el lloc de les proves.

Actuacions

El síndic va tenir en compte la documentació aportada i va observar que havia una infracció de la normativa, perquè no s'havia indicat lloc, ni dia d'inici de les proves. Encara que per motiu de terminis ja no era possible acudir a la via corresponent, va dictar la resolució següent:

RESOLUCIÓ

S'ha llegit l'escrit de queixa presentat pel senyor _____ que al·lega que s'havia presentat a un concurs de personal laboral d'aquesta Universitat i que va ser admès amb caràcter definitiu segons resolució del 28 de maig. En la convocatòria no s'assenyalaven ni el dia ni el lloc en què s'iniciaven les proves, i aquest fet infringia les normes de la convocatòria del concurs.

Un cop examinades les bases amb què es va regir la convocatòria del concurs indicat, en el punt 5.4 de la resolució de la llista definitiva d'admesos apareix clarament que s'ha d'indicar el dia i el lloc en què s'inicien les proves, motiu pel qual existeix una infracció. Si bé el recurs s'havia d'haver interposat contra la disposició infringida, això no evita poder assenyalar aquesta irregularitat i, si en aquest moment no es pot resoldre, sí que s'ha de tenir en compte en convocatòries successives, en les quals haurà de figurar aquesta clàusula per evitar els perjudicis corresponents als aspirants a una plaça.

Per tot el que s'ha exposat, s'estima que en la convocatòria del concurs de personal laboral de la UdL hi ha hagut una infracció de la norma 5.4, per no fixar en la resolució definitiva d'admesos, el dia, hora ni lloc de la primera prova. Per motiu de terminis, s'entén que ja no pot esmenar-se sense acudir a la via jurisdiccional, però s'ha de tenir en compte aquesta norma per a les convocatòries successives.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 23 de juliol de 2010

EXP. 8/10

Un professor compareix en aquesta Sindicatura, en representació d'un Departament de la Universitat, per fer varies consultes: una fa referència als drets i deures del professors i els departaments universitaris en relació als espais i l'instrumental, adquirits pels propis projectes per a realitzar les tasques docents i investigadores que li són pròpies; i l'altra sobre el conveni signat entre la UdL i IRB-Lleida.

Actuacions

Un cop es va rebre la queixa, el síndic va informar al Sr. rector i li va enviar una còpia. El rector va emetre un informe i el síndic el va reenviar als denunciants.

Com el professorat del Departament no estava d'acord amb el que havia manifestat el rector i a més s'havia produït un canvi de l'equip rectoral en aquell moment del procés, el síndic es va entrevistar amb el vicerector de Campus i li va exposar la situació en què es trobava aquest assumpte.

Amb el pas del temps, com no rebien informació sobre la qüestió, els professionals van enviar un correu en què indicaven que tot continuava igual. El síndic es va ficar novament en contacte amb el vicerector, fent-li saber el contingut de la reclamació.

El síndic considera que és una qüestió que s'ha de resoldre a través del diàleg, però si no es resol per aquesta via s'haurà de decidir a través de la via jurisdiccional corresponent.

EXP. 9/10

Un membre del professorat de la Universitat comunica al síndic que considera que s'han comès irregularitats administratives en el tractament de la seua proposta de Beca d'Introducció a la Recerca, i s'ha sentit directament afectat.

Actuacions

El síndic va estudiar les circumstàncies de la queixa, va consultar la normativa sobre la concessió de les beques a què concursava, i va demanar informació a l'organisme corresponent. Amb tota la informació recollida va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

Vist l'escrit presentat pel _____, en un correu electrònic del 20 d'octubre de 2010, en què considerava que la Universitat de Lleida havia comès un irregularitat administrativa en la concessió d'una beca, i on substancialment al·legava:

Que el 8 de setembre va presentar, dins del termini establert en la convocatòria i que acabava el dia 30 del mateix mes, una proposta de projecte per a les beques d'introducció a la recerca.

El 14 d'octubre va rebre un email del Vicerektorat d'Estudiantat on li comunicava que la seva proposta no podia considerar-se vàlida perquè el seu grup no estava en el catàleg de Grups de Recerca de la UdL. I si bé reconeix el seu error per haver posat el seu grup personal, exposa que havia enviat la sol·licitud tres setmanes abans del termini de la convocatòria, no se'l va informar d'aquest fet durant el període de temps que quedava fins a l'acabament del mateix.

Davant d'aquests fets és procedent examinar la normativa sobre la concessió de les beques a les que concursava, concretament l'Acord 211/2010 de Consell de Govern, de 16 de juliol, on s'estableixen les bases de la convocatòria, per veure si la resolució adoptada és conforme a les mateixes.

En el Capítol III, Convocatòria per als grups de Recerca per oferir propostes de col·laboració per a les tasques d'introducció a la recerca en el marc dels seus projectes, el núm. 11 estableix cinc topologies de grups i el núm.12 diu que el termini de presentació de les sol·licituds acaba el 30 de setembre a les 12 hores

Com es pot observar el termini que s'establia en la convocatòria és dels denominats fatals, és a dir improrrogables, de manera que perquè puguin tenir-se en compte les peticions han de presentar-se dins del mateix. Si que es poden fer posteriorment al·legacions o rectificacions de qualsevol classe, el seu establiment i el seu compliment suposen una

garantia per als administrats, ja que s'evita tot tipus d'arbitri de qui els ha d'aplicar.

El Dr. _____ es queixa que des què va presentar la sol·licitud fins a l'acabament del termini van transcórrer tres setmanes, i se li podia haver avisat del defecte; ara bé és correcte que els expedients s'examinin després de concloure el termini, quan s'ha de decidir els que reuneixen els requisits per a la seva concessió o no. En cas contrari, s'obligaria a haver d'examinar cadascun que es presentés i aquesta no és la missió de la comissió avaluadora. El peticionari ha de controlar degudament si consten tots els requisits necessaris sobretot els de fons, com és el fet que en la sol·licitud figuri correctament la persona o el grup, i sigui d'acord amb qui pot tenir el dret.

Una cosa diferent és que al presentar-lo en el registre, si el funcionari observa algun error material li faci saber; però no quan es tracta d'un defecte de fons, que és missió exclusiva de qui ha de resoldre sobre els mateixos; doncs la simple presentació de les sol·licituds només dóna lloc al seu registre i custòdia, fins que finalitzi la presentació i els que les han de resoldre es facin càrrec.

A més, segons la informació de l'organisme corresponent, es dóna la circumstància que el Dr. _____, després de denegar-li la sol·licitud, va presentar una altra amb el nom del Grup i tampoc va ser correcta, doncs figurava com a responsable la Dra. _____ i ell era el tutor. Posteriorment va aportar una altra modificació en la qual la responsable del Grup era la _____ i ell mateix, però en la Universitat el grup apareix en el Catàleg exclusivament a nom de la _____.

Pels raonaments exposats,

NO ÉS PROCEDENT FER CAP RECOMANACIÓ sobre la denegació de la beca sol·licitada pel Dr. _____, si bé al no tenir caràcter executiu pot acudir, dins dels terminis corresponents, a la via administrativa o a la jurisdicció contenciosa.

Aquesta recomanació s'ha de notificar a la persona interessada i a l'organisme corresponent.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 18 de novembre de 2010

Exp. 10/10

Un professor _____ de la Facultat de Medicina demana al síndic la seua opinió i si troba procedent les prioritzacions que es fan en les sol·licituds de beques per estudiants predoctorals; i que realitzi, entre d'altres, una valoració de les aptituds i mèrits del director de tesi o projecte per demanar tècnics de suport a la recerca. Entre les dades que es valoren en els mèrits hi ha la d'haver dirigit tesis doctorals.

En la última priorització per a beques FI que va realitzar la *Comissió de Gestió d'Ajuts Interns* de la UdL no li van tenir en compte dues tesis doctorals que va dirigir fora de la UdL. Quan es va incorporar a la UdL aquestes tesis ja les estava dirigint com a professor d'una altra universitat.

En resum, considera que és discriminatori, injust i improcedent no tenir en compte la direcció de tesis doctorals fora de la UdL.

Actuacions

Donada la urgència que interessava al denunciant per la imminent reunió del Consell de Govern que havia de resoldre aquesta qüestió, i al no haver temps suficient per sol·licitar informes; es va dictar la resolució, exclusivament, amb les al·legacions fetes pel denunciant.

Tenint en compte, a més, que al tractar-se simplement d'aquesta resolució de caràcter de recomanació, el Consell podia decidir lliurement i d'acord amb el que estimés procedent, sobre la petició presentada, i es va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

El Dr. _____, professor del Departament de _____, Unitat _____, de la Facultat de Medicina de la Universitat de Lleida va presentar un escrit a aquesta Sindicatura, correu electrònic de 29 d'octubre de 2010, on feia constar que, en les sol·licituds de beques per a estudiants predoctorals i per a demanar tècnics de suport a la investigació, es valoren per a la seva concessió, entre altres mèrits, haver dirigit tesis doctorals, i no puntuen els projectes dirigits per grups de fora de la UdL. Adjunta còpia de l'escrit d'al·legacions enviat al Vicerectorat de Recerca sobre la puntuació realitzada en la

priorització de la becària _____, en les beques FI de la convocatòria AGAUR, efectuant al·legacions següents:

A la puntuació atorgada no es té en compte la direcció de dues tesis dirigits per mi mateix durant els anys 2006 i 2007, ambdues inscrites a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

Consultada la Unitat de Gestió d'Ajuts de la nostra Universitat m'han informat que la raó d'aquest fet era que les dues tesis no havien estat dirigits precisament a la UdL. Sobre aquest fet vull per tant al·legar el següent:

- Que em vaig incorporar com a professor d'_____ a la Universitat de Lleida al desembre de 2005, després de 7 anys d'investigador FIS a l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona i de ser professor associat a la UAB durant el mateix temps.

- Que per motius de manca d'infraestructura (concretament per no tenir laboratori a la UdL, per la manca d'un estabulari), el Dr. _____, professor del Departament de _____, Unitat _____, de la Facultat de Medicina de la Universitat de Lleida va presentar un escrit a aquesta Sindicatura, correu electrònic de 29 d'octubre de 2010, on feia constar que, en les sol·licituds de beques per a estudiants predoctorals i per a demanar tècnics de suport a la investigació, es valoren per a la seva concessió, entre altres mèrits, haver dirigit tesis doctorals, no puntuant els projectes dirigits per grups de fora de la UdL. Adjunta còpia de l'escrit d'al·legacions enviat al Vicerectorat de Recerca sobre la puntuació realitzada en la priorització de la becària _____ en les beques FI de la convocatòria AGAUR, efectuant al·legacions següents:

per motius de manca d'infraestructura (concretament per no tenir laboratori a la UdL, per la manca d'un estabulari en condicions SPF, i per l'absència d'equipament per dur a terme la recerca que en aquell moment estava portant a terme), es va resoldre signar un conveni entre la UdL, l'Institut de Recerca Germans Trias i Pujol (Badalona) i el Banc de Sang i Teixits (BST) pel qual se m'autoritzava a desenvolupar, en les següents quatre anys a partir de la signatura del conveni, el meu projecte de recerca en els laboratoris del LIRAD, situats a l'Institut de Recerca Germans Trias i Pujol de Badalona

- I que els dos estudiants que varen llegir les tesis que s'esmenten prèviament, estaven matriculats de doctorat a la UAB, des de l'any 2000 i 2001, amb la qual cosa, quan jo em vaig incorporar a la UdL ja estaven finalitzant la seva etapa predoctoral i per això no tenia cap sentit que deixessin la matrícula de doctorat a la UAB per matricular-se a la UdL.

Són per aquestes raons que els estudiants varen finalitzar els seus doctorats a la UAB. Crec que per tant la no puntuació en l'apartat de TESIS LLEGIDES és totalment injusta i discriminatòria i, que no reflecteix en absolut el potencial del grup de recerca, que és del que de fet es tracta.

Aquesta no és la primera vegada que el nostre grup s'ha vist perjudicat per aquest tipus de pràctiques injustes. Així en una convocatòria prèvia tampoc se'ns va comptabilitzar el formar part d'un Grup de Recerca reconegut per la Generalitat de Catalunya (SGR), pel mateix fet, és a dir, perquè no pertanyia a la UdL, quan les convocatòries són cada sis anys i per tant fins que no hi ha una nova convocatòria no es pot demanar el reconeixement del SGR a través de la UdL.

Per altra banda, voldria també mostra el meu desacord en la manera com es realitza la Mitjana de l'Expedient Corregida. Al meu entendre, el fet que els estudiants de biotecnologia de la primera promoció siguin tan pocs i per tant els millors de tots els que varen començar els estudis en aquesta llicenciatura, indueix erròniament a un càlcul excessivament a la baixa d'aquells amb un expedient per sota de la mitjana, fet que molt probablement no passaria si a la nostra Universitat ja haguessin finalitzat més promocions d'aquella llicenciatura. Aquest defecte no el pateixen aquells estudiants que procedeixen de llicenciatures que no s'imparteixen la UdL ja que la Mitjana de l'Expedient Corregida es realitza en relació a la d'un altre centre o de la mitjana del país amb nombre d'estudiants molt superior.

Per tot això demano:

- Es tingui en compte i es comptabilitzi com a la resta de grups de la tesi de la UdL les tesis que he dirigit fora de la nostra universitat.*
- Que la mitjana corregida de l'expedient es realitzi en relació a la mitjana del nostre país o d'un altre centre amb un nombre major de promocions o llicenciats en Biotecnologia, almenys fins que a la nostra Universitat no hagin acabat varies promocions d'aquesta llicenciatura.*
- Que es comptabilitzi haver gaudit d'un contracte per a tasques de recerca amb l'IRB-Lleida en l'apartat corresponent a activitat de recerca.*

Finalment, que d'una vegada per totes desapareguin de la nostra universitat normatives que fomenten diferències injustes, discriminatòries, i totalment innecessàries com les esmentades prèviament.

Dels fets relatats i les normes aplicades considerem que hi ha casos, com el del Dr. _____, en què es podrien tenir en compte les seves circumstàncies, quan es va incorporar a la Universitat de Lleida ja estava dirigint i finalitzant les dues tesis d'alumnes de Barcelona, per la qual cosa no era molt correcte que els estudiants traslladessin la

matrícula d'on havien realitzat gairebé tots els estudis, per acabar el poc que els faltava a la UdL.

A més, com al·lega el professor _____, hi ha els motius de falta d'infraestructura (concretament per no tenir laboratori en la UdL, per falta d'un estabulari en condicions per efectuar la investigació que aquell moment s'estava duent a terme), i la signatura d'un conveni entre la UdL, l'Institut de Recerca Germans Trias i Pujol (Badalona), i el Banc de Sang i Teixits (BST), circumstàncies que considerem gairebé excepcionals, haurien de donar lloc a tenir en compte aquesta situació a l'hora de valorar els mèrits, si existeix alguna possibilitat d'interpretar amb flexibilitat la norma com si pertanyés a la UdL o almenys tenir-ho en compte per a convocatòries successives, que hauria de deixar a l'arbitri de la comissió el poder aplicar aquest criteri quan existeixin determinades circumstàncies que es considerin justes.

En relació a la forma en què es realitza la mitjana de l'expedient corregida es tenen per fetes les consideracions que exposa en el seu escrit i que s'han ressenyat anteriorment, per si aquest Consell de Govern les estima raonables i pugui establir-les en futures convocatòries.

Per exposat anteriorment:

PROCEDIX RECOMANAR al Consell de Govern que tenint en compte les circumstàncies que concorren en el present cas assigni al Dr. _____, si és possible en aquest moment, a efectes de concessió de la beca, la puntuació establerta per als grups pertanyents a la UdL i s'estudiïn tenir en compte les altres al·legacions en successives convocatòries.

Aquesta resolució té caràcter de recomanació per a l'organisme interessat, per la qual cosa, el sol·licitant pot impugnar les resolucions que es dictin o s'hagin dictat, davant de la via administrativa o jurisdicció contenciosa-administrativa dins dels terminis que la llei estableix.

Aquesta resolució s'ha de notificar a l'interessat i al Consell de Govern.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 22 de novembre de 2010

Exp. 11/10

Una estudiant de la Facultat de Dret i Economia de la UdL va comunicar a la Sindicatura que per circumstàncies familiars havia traslladat l'expedient a la Universitat Autònoma de Madrid. La Facultat de la UdL no li va facilitar els programes en castellà i va haver de fer-ne una traducció jurada, per la qual cosa, l'estudiant demanava l'import de la traducció d'aquests programes.

Actuacions

El síndic va examinar tota la documentació aportada, així com les factures emeses pels intèrprets jurats i que havia pagat la denunciante i va dictar la resolució següent:

RESOLUCIÓ

Amb data 30 d'agost de 2010, la senyora _____, estudiant de Dret a la Facultat de Dret i Economia de la UdL, va presentar a aquesta Sindicatura una sol·licitud en què, en síntesi, al·legava el següent:

Que en el curs acadèmic 2008/2009 va ingressar en la Facultat de Dret i Economia de la UdL i que per circumstàncies familiars va realitzar els tràmits corresponents pel trasllat d'expedient a la Universitat Autònoma de Madrid.

Va fer les gestions per obtenir la documentació universitària en llengua castellana, i no va tenir cap problema respecte a la documentació oficial que va directament de secretaria a secretaria. Pel que fa als programes de les assignatures aprovades i el Pla d'Estudis sempre li van denegar donar-li en castellà; fent-li saber que havia de pagar un traductor jurat per obtenir-los; la qual cosa, va haver de fer sense estar-hi d'acord, ja que la Facultat on traslladava l'expedient tenia com a idioma oficial el castellà. Per aquest motiu, sol·licitava que li abonessin els honoraris que havia hagut de pagar als traductors jurats.

Després de sol·licitar l'informe a l'organisme corresponent, aquest va respondre que el procediment utilitzat quan és sol·licita una programa és el següent:

Que es consulti a la web de la Facultat i es baixi el programa. Si no està penjat a la

web, s'ha de posar en contacte amb la secretària de Programació Docent. Si aquesta no li pot facilitar, que parli amb el professorat que imparteix l'assignatura. Si el programa està en castellà se li recomana que el tradueixi i que el revisi el professor. Quan es presenta a l'estranger, si que l'ha de traduir un traductor jurat.

Davant aquests fets és procedent fer les consideracions següents:

L'article 6.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya diu: *“El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà que es la llengua oficial de l'Estat espanyol”*.

A la Web de la Universitat de Lleida en relació als idiomes lectius en la Universitat es diu:

“Les dues llengües oficials de Catalunya són el català i el castellà. El castellà és una de les llengües més parlades del món. El català pertany a la mateixa família lingüística que el castellà, l'italià, el francès o el portuguès. A Catalunya el català és un idioma utilitzat àmpliament en tots els àmbits de la vida pública, en els mitjans de comunicació, en el comerç o en els negocis”.

El model lingüístic de les universitats catalanes s'implementa des del respecte entre les dues llengües oficials de Catalunya. Tant el professorat com l'estudiantat tenen dret a expressar-se en la llengua oficial que s'estimin més. L'idioma utilitzat habitualment a la Universitat de Lleida és el català. Les classes s'imparteixen en català o en castellà, a criteri del professor. A la descripció de cada assignatura s'especifica en quin idioma s'imparteix.”

No ens sembla correcte el procediment que s'utilitza a la Secretaria respecte al problema plantejat, la consulta a la web no resol la qüestió ja que sols apareix en català. El que es faci aquesta traducció, a part de la carrega que suposa per a l'interessat traduir-lo i després anar perquè ho revisi el professor quan són varies assignatures, no té garantia jurídica per a que tingui efecte en un organisme oficial d'un altre territori de l'Estat en què l'idioma oficial sigui el castellà o una altra llengua.

Si la Universitat no té un organisme encarregat de la traducció, necessàriament, l'interessat s'haurà de dirigir a un traductor jurat que doni veracitat de la traducció, que és el que necessàriament ha hagut de fer l'alumna que ha presentat la queixa, encara que entre els documents traduïts apareixen els del pla d'estudis i els

programes de les assignatures cursades en aquesta Facultat, sense especificar quins honoraris corresponen a una o altra traducció.

Tenint en compte que el pla d'estudis està publicat en el Butlletí Oficial de l'Estat en castellà, el contingut del qual té plena garantia, la Universitat on s'ha traslladat l'expedient no hagués hagut d'exigir aquest requisit, sinó acudir a la publicació dels plans d'estudis al BOE.

Estimem que la Universitat de Lleida no ha d'abonar aquests honoraris, en tot cas correspondria a la Facultat que ha donat lloc a la traducció innecessàriament, no passa el mateix pel que fa a la traducció dels programes d'assignatures, aquests honoraris si han de ser a càrrec d'aquesta Universitat, si bé l'estudiant haurà d'acreditar quins corresponen a un o altre concepte, ja que a les factures hi figura el mateix concepte.

Per tot l'exposat

RECOMANO al Mgf. Sr. rector que atengui en part, la petició de la senyora _____ i s'acordi abonar-li la quantitat satisfeta pels traductors jurats pel treball de traducció dels programes de les assignatures cursades en la Facultat de Dret i Economia d'aquesta Universitat, la traducció de les quals podia ser necessària per a confrontar els estudis amb els de la Facultat a què es trasllada, amb l'objecte d'avaluar i comparar el contingut dels programes entre ambdues universitats.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i al rector de la Universitat de Lleida.

El síndic,
Miguel Gil Martín

Lleida, 17 de setembre de 2010

5. EXPEDIENTS ADMESOS A TRÀMIT EN L'2011

Exp. 1/11

Un estudiant de primer curs a la titulació *Grau en Dret de la Facultat de Dret i Economia* es matrícula a una assignatura que s'imparteix totalment en anglès, per la qual cosa, l'alumne s'inscriu al nivell A1 d'anglès del Servei Lingüístic de la UdL i cursar l'assignatura d'anglès dins de la UdL, però es queda sense plaça.

L'alumne exposa davant d'aquesta Sindicatura que considera un greuge que, essent alumne de la UdL, no tingui l'oportunitat de fer la formació que necessita en anglès a la mateixa universitat, per superar l'assignatura oferida pel *Grau de Dret*.

Actuacions

Al rebre la queixa, el síndic va mantenir una entrevista amb la vicerectora de Docència, sobre els fets denunciats.

La vicerectora li va manifestar que la situació s'havia produït per l'adaptació dels estudis al Pla de Bolònia i que per resoldre els problemes plantejats es posaria en contacte amb el professor.

No obstant, el síndic, tenint en compte la situació i el caràcter recomanable que tenen les seues actuacions va dictar una resolució:

RESOLUCIÓ

El Sr. _____, alumne de primer curs de la titulació *Grau en Dret* de la Facultat de Dret i Economia d'aquesta Universitat va presentar una queixa al·legant que l'assignatura *Comparative introductions to legal systems* s'impartia totalment en anglès, i com que no disposava dels coneixements corresponents, va decidir inscriure's al nivell A1 d'anglès del Servei Lingüístic de la UdL per poder cursar l'assignatura, però no va ser admès perquè no quedaven places disponibles.

Aquesta Sindicatura va tenir coneixement dels fets i ens vam posar en contacte amb el Vicerectorat de Docència i vam mantenir una entrevista amb la vicerectora sobre els extrems objecte de la queixa. Aquesta em va manifestar que amb el Pla de Bolonya s'havien introduït algunes assignatures en anglès i davant la dificultat de comprensió d'alguns dels alumnes i donat el caràcter obligatori i que no existia opció a explicar-les en una altra llengua; el professorat de l'assignatura li havia indicat que no tenia cap inconvenient d'examinar i resoldre-li qualsevol dubte al sol·licitant en català o castellà.

Davant aquesta situació es procedent fer la següent consideració: si bé és cert que, donada la globalització i la llibertat de moviments de persones i coses entre membres de la Comunitat Europea, es considera pràcticament imprescindible per a tots els seus ciutadans posseir els coneixements necessaris en l'idioma predominant, i que a més és el que més utilitzat en molts altres països d'entorn diferent. Encara que cadascun d'ells tingui l'idioma propi, donada la impossibilitat de poder conèixer-los tots, tàcitament, s'ha imposat l'anglès com a idioma vehicular.

Avui en dia, tots els sistemes educatius tenint en compte aquesta necessitat han adaptat els seus plans d'estudi i establint als seus programes l'assignatura d'anglès amb caràcter obligatori. Una de les bases dels centres és formar als seus alumnes perquè puguin desenvolupar l'activitat en què han de ser titulats en l'àmbit europeu, el Pla Bolonya, però també en altres països fora d'aquest entorn, en què predomina també el coneixement d'aquest idioma; i fins i tot, dins del seu propi país, donada la quantitat de publicacions i altres mitjans audiovisuals en què s'usa aquesta llengua.

Ara bé, encara que aquest problema no es presenti en un futur relativament proper, en l'actualitat hi ha una gran nombre d'alumnes que acudeixen a la universitat solament amb els coneixements lingüístics propis de la comunitat, per la qual cosa, la universitat hauria de posar els mitjans necessaris per facilitar als alumnes que desconeguin l'idioma no oficial, i amb què s'imparteix l'assignatura amb caràcter obligatori, els coneixements necessaris per poder entendre-la sense cap càrrega pecuniària per part de l'alumne.

Atenent a aquesta consideració,

RECOMANO que agraint la bona voluntat expressada pel professorat de l'assignatura *Comparative introductions to legal systems*, objecte d'aquesta queixa, i tenint en compte el caràcter obligatori i no optatiu de la mateixa, la seva explicació exclusivament en anglès, llengua no oficial en aquesta Comunitat; per acabar el curs és de justícia que la Universitat i el Servei Lingüístic dotin de places suficients per facilitar els coneixements necessaris per cursar les assignatures que s'imparteixin en aquest idioma.

Així mateix, s'evita als alumnes haver de fer un dispendi, donada l'obligatorietat de l'assignatura i l'idioma, havent d'incloure en l'import de la matrícula proporcionar aquests coneixements .

Aquesta recomanació s'ha de notificar al rector i a l'interessat.

El sindic

Miguel Gil Martín

Lleida, 7 de febrer de 2011

Exp. 2/11

Una estudiant de la retitulació de Treball Social es dirigeix a la sindicatura per exposar sobre el pagament de la matrícula de la retitulació i projecte.

Actuacions

El sindic va informar-se al Negociat Acadèmicodocent de la Facultat de Ciències de l'Educació sobre el mode de pagament de retitulació i projecte de diplomant a graduat i va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

La Sra _____ ha presentat una consulta en la que literalment diu: *Actualment estic cursant la retitulació en Treball Social. Em dirigeixo a vostè per tal de plantejar-li un fet i un dubte ocorregut recentment.*

La UdL va ofertar el curs de Retitulació de Treball social per a totes aquelles persones que estem interessades en passar de diplomats a graduats. Quan vam fer la matrícula ens van dir que en principi, el projecte final de carrera estava convalidat per alguns estudiants (segons el pla d'estudis) i les pràctiques es convalidaven demostrant el temps treballat. Un cop feta la matrícula i fet el primer pagament (en el meu cas vaig sol·licitar el fraccionament) ens van convocar a una reunió per anunciar-nos que calia matricular-se del projecte final de grau, ja que des de Madrid així ho exigien, (sembla a ser que van oferir la retitulació sense tenir el vist-i-plau dels 2 organismes oficials de Madrid i Catalunya). Llavors, com que la UdL ens va dir que si que ens ho convalidaven i tampoc volien incomplir la normativa, ens van proposar de fer un treball d'ampliació del projecte de final de carrera de la diplomatura en Treball social que ens ocupés 10 hores.

En resum, la matrícula calia ampliar-la amb el projecte final de grau. Recentment m'assabento a través d'una companya que el 2n pagament corresponent a la matrícula ascendeix a 1.500 euros aproximadament. La sorpresa rau en què a més de pagar la meitat de matrícula restant més el projecte, també ens volen fer pagar la convalidació dels 3 cursos de la Diplomatura de Treball Social ara. És legal que ens facin això?

Ens fan pagar la convalidació sense saber si aquest curs el superarem o no. No és més lògic que un cop una persona finalitza totes les assignatures tramiti la convalidació per poder retitular-se i ara només pagui pel que és matrícula?

Un cop sol·licitats els informes a l'organisme corresponent sobre la consulta formulada sobre la forma i la manera, en què les matricules de la retitulació s'han de pagar per obtenir el Grau, el Negociat Acadèmicodocent de la Facultat de Ciències de l'Educació ens ha contestat el següent:

A l'obrir l'expedient acadèmic a l'octubre es cobren els reconeixements de crèdits de la retitulació, és un procediment que ja està establert així. Se li hagués hagut de cobrar en aquell moment, però van haver problemes amb el projecte final de carrera, i les persones que van fraccionat el pagament de la matrícula se'ls va cobrar en aquest segon període. Es va informar a la matrícula que la retitulació pujaria uns 2.000 €, i es dona la possibilitat als estudiants de fraccionar el segon pagament fins al mes d'abril.

No queda estipulat a la normativa que s'hagi de cobrar el reconeixement aquest curs al moment de fer la matrícula, però aquest serà necessari al moment de tancar l'expedient i tramitar el títol.

Si aprovés al juliol les assignatures que té matriculades i volgués demanar el títol, llavors ho hauria de pagar tot de cop en un termini de 4 o 5 dies.

La retitulació es financia amb els diners que paguen els alumnes.

En aquesta resposta s'aclareix el procediment establert quan s'obre l'expedient a l'octubre; però com hi van haver problemes amb el projecte final de carrera no es va cobrar tot en aquell moment i les persones que havien demanat el pagament fraccionat de la matrícula se'ls va cobrar en el segon període. Si les assignatures matriculades s'aprovesin al juliol i es volgués tramitar el títol, s'hauria de pagar tot l'import del reconeixement en 4 o 5 dies.

Aquest mètode s'ha establert perquè que el finançament es fa exclusivament amb l'aportat pels estudiants.

Tenint en compte tot el que s'ha exposat estimem que mentre no existeixi un altre mitjà de finançament, no hi ha una altra solució que adaptar-se al sistema establert. Ara be, atès que les resolucions de la sindicatura no tenen caràcter vinculant, es recomana que acudeixi al rector exposant-li el problema per si ho considera oportú, adopti les mesures corresponents sobre la forma de finançament de la retitulació i l'abonament de les quantitats que es fixin.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida a 31 de gener de 2011

Exp. 3/11

La Sra. _____ (responsable de l'àrea de Recerca del Centre de Cooperació per al Desenvolupament Rural, nivell L2) i el Sr. _____ (responsable de l'àrea de Formació del Centre de Cooperació per al Desenvolupament Rural, nivell L3), van presentar una queixa pel seu acomiadament.

Havien estat contractats per la UdL mitjançant concurs-oposició i treballaven amb un contracte d'obra i servei. El motiu del seu acomiadament va estar la falta de recursos que rebien mitjançant un conveni amb finançament extern i que va acabar al desembre del 2009. La renovació del nou conveni només va servir per saldar les despeses de nòmines dels treballadors de l'any 2010.

Actuacions:

El Sindic no es considera competent per fer cap recomanació al rector, ja que l'estructura i funcionament del Centre no formen part de l'estructura o unitat estable pròpia de l'organització administrativa de la Universitat, sinó que és un grup de treball d'aquesta, iniciat en virtut d'un conveni amb diverses institucions.

Aquesta Sindicatura es ratifica en el seu acord ja pres, en el sentit de no considerar-se competent per fer cap recomanació al rectorat, només remetre l'escrit dels denunciants al rector, la qual cosa ja es s'ha fer, perquè si ho considera convenient adopti alguna mesura al respecte.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida, 10 de març de 2010

Exp. 4/11

Un estudiant de Dret de la Universitat de Lleida va presentar un escrit a la Sindicatura, perquè li havien posat una sanció d'expulsió temporal de la facultat en l'expedient que li havien obert, pels insults proferits a un professor, dins d'un examen escrit.

Actuacions

Examinada la documentació corresponent i escoltades les persones interessades, es va dictar la resolució següent:

RESOLUCIÓ

El Sr. _____ va presentar una queixa en aquesta Sindicatura per la sanció que se li havia imposat en un expedient, com a conseqüència d'uns insults que es van dirigir al professor _____, a través d'unes frases inserides en un examen de l'assignatura. S'adjuntava còpia de la resolució en la que se li imposava la sanció.

En l'expedient seguit a aquest efecte es va rebre les declaracions del professor i alumne que es van ratificar en en els fets, es va proposar una sanció per part de l'instructor, i el Sr. rector va dictar resolució, en què es sancionava a l'alumne per una falta d'infracció greu per falta de probitat, a l'expulsió del Centre per un mes i per una altra falta greu per ofendre al professor a l'expulsió del Centre per un període de cinc mesos.

Com a mitjà per resoldre la queixa formulada es va sol·licitar una còpia del tràmits seguits en l'expedient, de la qual resulten els fets següents:

El professor _____ de la Facultat de Dret i Economia d'aquesta Universitat, _____, va presentar davant el director del Departament de Dret Públic un escrit al que acompanyava la documentació corresponent i que suscitantment deia:

Que amb motiu de vigilar una prova d'avaluació de l'assignatura que consistia en un comentari de text dels que s'expliquen a classe i enmig de l'examen, l'alumne _____ i un altre van sol·licitar la seva presència al·legant que se'ls havia arrencat la grapa que unia els folis de l'examen, observant que tots dos alumnes tenien redactat en les fulles de l'examen el mateix comentari de text i que

precisament, era l'únic que no s'havia escollit ni posat com a contingut de l'avaluació. Fet que va donar lloc perquè s'adonés que es tractava d'un cas clar del que popularment es conèixer com "cambiazó", és a dir, escrit a casa l'examen per substituir-ho després. Davant aquesta circumstància, va confiscar els exàmens dels textos redactats i en lloc d'expulsar als alumnes de l'examen, els va donar un bloc nou de folis, perquè com encara quedava temps, redactessin els comentaris del text que els havia tocat, concretament els números 14 i 13. Que cinc minuts després, els va cridar l'atenció perquè estaven parlant entre ells i després d'un segon advertiment, els va confiscar els exàmens i els va expulsar. Una vegada corregits els exàmens tots dos estaven igual de malament i va suspendre als dos, però amb una gran diferència, l'alumne _____ va incloure paraules que no tenien res a veure amb la matèria, i constituïen un clar insult a la seva persona ja que literalment deia:

" Eres una puta. Identificació del text "Las siete partidas" es un cos normatiu que va ser importat. El canceller e vicescanner vostre e dit del senyor primogèniti vostre, o de successor, e seus, qui ara son, e per en un lur absentia e empatxament de un d'ells el _____ es el major fill de puta de la història ara esta a punt de pillar al _____ copiant l'únic que me jode es tenir que hacer esta puta asignatura el año que viene con este gilipollas así pues dejaré de escribir y me las piraré.

Podemos esperar al final i cuando pase la caja como sabemos que estan al final i se lo sabemos que propones tu? Aber a que coje la puta caja entera i tirarsela. Emos suspendido por culpa de la hija de puta de una grapa ahora tengo el paquete, los cojones hinchados i me boi a cabrear pero bueno hay que saber que..."

Exposats aquests fets, vull fer unes consideracions sobre el que és la Universitat i que serveixen de guia per als raonaments a exposar i la recomanació que es procedent fer al Sr. rector sobre la qüestió plantejada en aquesta queixa.

La Universitat, estament fonamental de l'Estat en la formació de la qual han de regir i cooperar els diferents poders tant econòmics, jurídics, culturals, socials etc., ha d'estar dotada d'una sèrie de normes que li permetin exercir la funció que li ha estat encomanada. Per poder fer-ho els diferents components de la mateixa, com són els directius, el professorat, els alumnes, els col·laboradors en l'administració i la cooperació dels pares, han de conjugar tots aquests elements per poder complir degudament aquesta fi.

El Professorat, té la missió d'impartir adequadament l'assignatura; l'alumne d'estudiar-la amb la finalitat de formar-se adequadament i en acabar la carrera corresponent estar capacitat per servir en la branca titulada a la societat; i els pares on la seva cooperació és important actuant i formant al fill perquè compleixi la seva obligació en els estudis als quals s'ha matriculat.

Per al compliment d'aquestes funcions, el professor ha de tenir la suficient autoritat per fer complir als alumnes les obligacions que es deriven d'aquesta formació . És tan important dotar d'autoritat al professor, que no em resisteixo a reflectir el que sobre aquest tema diu el professor Alvaro Cordon "L'autoritat professional del professorat és imprescindible per conformar un ensenyament i educació de qualitat, i no perquè el professorat ha de manar i controlar, sinó perquè el treball que desenvolupa, requereix de la seva direcció i d'una organització perquè resulti efectiu, partint també d'un fet incontestable; les responsabilitats dels professors i alumnes són radicalment diferents i en moltes ocasions contraposades. L'alumne és responsable de si mateix i del seu treball, el professorat té una responsabilitat més àmplia, tant pel que fa a si mateix com al seu treball i a la totalitat dels alumnes als quals imparteix classe. Els qui escatimen l'autoritat del professorat, possiblement no són conscients que això resta possibilitats per prevenir comportaments inadequats d'alguns alumnes. El resultat sempre és perjudicial per a la majoria dels alumnes, ja que la deterioració de la convivència, i la falta de respecte al professorat, deixa indefens al sistema educatiu, i, per descomptat, a la gran majoria dels alumnes, ja que hi ha qui qüestiona, fins i tot, que es pugui cridar l'atenció a l'alumne infractor. Això porta al fet que aquests alumnes puguin arribar a afavorir un clima que gens té a veure amb el que ha de ser un lloc destinat a l'estudi i formació individual i col·lectiva" Aquestes reflexions tan encertades les faig meves i poden servir de base per resoldre els problemes que sorgeixen en moltes queixes.

A Espanya, durant molt temps, ha dominat l'autoritarisme que no solament era privatiu de les institucions, sinó que va contagiar l'àmbit familiar i, per sort, això ha anat canviant i s'ha substituït per l'autoritat reglada. Malgrat això, un dels cossos en què més ha tardat en arribar aquesta protecció que es concedeix a qui gaudeix d'autoritat, tenint en compte les funcions que exerceixen, ha estat el del professorat, que ha hagut de suportar impertorbable els atacs que freqüentment ha rebut per part de l'alumnat, i de vegades pel seu entorn familiar justificat, en un mal entès a la meua manera veure, afecte. En aquest sentit l'autoritat i la protecció ha estat reconeguda a partir d'una Circular de la Fiscalia de l'Estat, de 2008, doctrina que ha estat seguida per molts tribunals, i últimament reconeguda legislativament en algunes comunitats autònomes, com Madrid. L'article 5 de la Llei 2/2010, de 15 de juny del 2010 d'autoritat del professor diu " Els directors i altres membres

de l'equip directiu, així com els professors tindran en l'exercici de les potestats de govern, docents i disciplinàries que tinguin atribuïdes, la condició d'autoritat pública i gaudiran de la protecció reconeguda a tal condició en l'ordenament jurídic". Aquesta autoritat de la que afortunadament gaudeixen, com totes, donat l'estat de dret en què ens trobem, està degudament reglada de manera que els seus drets i obligacions estan regulats en disposicions que de vegades semblen molt garantistes i meticuloses, però la realitat ha de ser així.

Referint-nos a l'alumne també, com es natural; és objecte de drets com són que se li tracti amb el degut respecte, que es segueixi el programa determinat, que no se li examini de matèries que no constin en aquest, etc. Entre les obligacions, la fonamental és adquirir i demostrar que posseeix els coneixements per poder aprovar l'assignatura, seguir les directrius del professor que van encaminades a proporcionar-li els coneixements necessaris, el no exercir actes que impedeixin al professor la valoració dels coneixements que es té de l'assignatura, obligació que queda truncada en el cas que per qualsevol mitjà aliè als seus coneixements, com pot ser copiar, comunicar-se amb la resta dels que s'estan examinant o mitjançant qualsevol altre mitjà de comunicació que pugui proporcionar-li l'examen, el que dona lloc a un frau no solament al professor per haver de donar-li la nota sobre uns coneixements que realment no tenia, un desprestigi per la universitat, que després d'emprar tots els mitjans per formar als seus alumnes dona el vistiplau mitjançant un títol que porta amb si el donar fe que l'alumne ha adquirit els coneixements necessaris per aconseguir-ho, i fet i fet a la societat que quan contracta a una persona amb determinats coneixements pressuposa que amb el títol que presenta els té adquirits .

Fetes aquestes consideracions, amb les que m'he estès, perquè considero que en les resolucions també es pot fer pedagogia sobre temes tant importants, com és l'ensenyament, base necessària per la prosperitat dels pobles. Passem a examinar la queixa plantejada, sobre la base de les actuacions efectuades en un expedient que ha acabat en sanció, així com de l'entrevista mantinguda amb els interessats.

L'expedient s'inicia en virtut dels fets que hem exposat seguint-se correctament els tràmits, com l'audiència del professor, de l'alumne, podent-se aportar les proves que es consideressin oportunes dins dels terminis establerts, donant després vista de tot l'actuat per al·legacions i finalment l'instructor va elevar la seva proposta al Sr. rector i aquest va dictar la resolució que es pretén impugnar, resolució que examinada detingudament, em sembla molt correcta la seva argumentació i la seva incardinació en les normes legals que en ella s'esmenten i que serveixen de base a la mateixa.

Fent un repàs de l'expedient es pot dir el següent que apareix degudament provat.

En la declaració davant de l'instructor el professor Dr _____ es va ratificar en el seu escrit de denúncia i a preguntes de l'instructor manifesta que va expulsar als alumnes perquè no paraven de parlar, quan els hi va demanar que li lliuressin l'examen, ho van fer voluntàriament, no dient en cap moment que no volien fer-ho i que en cap moment el Sr. _____ va intentar concertar una entrevista amb ell, ni fer una tutoria, a fi d'indicar-li que no volia lliurar l'examen.

En la declaració de l'alumne aquest reconeix fonamentalment els fets, si bé aclareix que inicialment quan el professor els va posar un nou examen va començar a redactar la resposta i solament, després de comprovar que no el sabia, va decidir que no volia lliurar l'examen, però aquest va ser retirat pel professor. Que no va dir al professor que no volia lliurar l'examen en el moment en què l'hi va retirar i després de l'examen no va demanar al professor tenir una entrevista amb ell, encara que si tingués l'oportunitat de disculpar-se ho faria.

A petició dels pares vaig tenir una entrevista amb ells i l'alumne, en la qual es va posar l'accent, principalment en tres extrems. La incompatibilitat de l'instructor, la confiscació del examen a la que es fa referència en diferents punts de l'expedient, i la condició d'inculpat que també s'al·ludeix en el mateix i que es procedent examinar.

A) INCOMPATIBILITAT DE L' INSTRUCTOR. Al·lega ser amic del professor. Referent a això cal dir que tota persona que ha de jutjar un fet, és cert que ha de ser imparcial i en el moment que va a exercir aquesta funció de transcendència a la situació d'una persona o cosa s'ha de despullar de tot subjectivisme i normalment ho fa, deixant apart els seus sentiments, assumint la responsabilitat de decidir objectiva i motivadament sobre la qüestió, doncs en cas contrari es pot causar un perjudici a qualsevol de les parts susceptibles de ser perseguits penalment, i perquè no hi hagi cap dubte sobre aquesta objectivitat i imparcialitat unit a la independència, la llei estableix una sèrie de causes per les quals un jutgador o instructor pot abstenir-se o ser recusat, establint uns terminis amplis perquè la part pugui al·legar o provar aquesta falta d'objectivitat de la que té els seus dubtes.

En aquest cas i per l' il·lustració acudim al contingut de les causes:

Articles 28 i 29 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 28. Abstenció

1. Les autoritats i el personal al servei de les administracions, en els quals es donin algunes de les circumstàncies assenyalades en el número següent d'aquest article, s'han d'abstenir d'intervenir en el procediment i ho han de comunicar al seu superior immediat, el qual ha de resoldre el que sigui procedent.

2. Són motius d'abstenció els següents:

a) Tenir interès personal en l'assumpte de què es tracti o en un altre en la resolució del qual pugui influir la d'aquell; ser administrador de societat o entitat interessada, o tenir una qüestió litigiosa pendent amb alguna persona interessada.

b) Tenir parentiu de consanguinitat dins el quart grau, o d'afinitat dins el segon, amb qualsevol de les persones interessades, amb els administradors d'entitats o societats interessades i amb els assessors, representants legals o mandatari que intervinguin en el procediment, i també compartir despatx professional o estar associat amb aquests per a l'assessorament, la representació o el mandat.

c) Tenir amistat íntima o enemistat manifesta amb alguna de les persones esmentades en l'apartat anterior.

d) Haver intervingut com a perit o com a testimoni en el procediment de què es tracti.

e) Tenir relació de servei amb una persona natural o jurídica interessada directament en l'assumpte, o haver-li prestat en els dos últims anys serveis professionals de qualsevol tipus i en qualsevol circumstància o lloc.

3. L'actuació d'autoritats i personal al servei de les administracions públiques en els quals concorren motius d'abstenció no ha d'implicar, necessàriament, la invalidesa dels actes en què hagin intervingut.

4. Els òrgans superiors poden ordenar a les persones en les quals es doni alguna de les circumstàncies assenyalades que s'abstinguin de qualsevol intervenció en l'expedient.

5. La no-abstenció en els casos en què és procedent dóna lloc a responsabilitat.

Article 29. Recusació

1. En els casos previstos en l'article anterior, les persones interessades poden promoure la recusació en qualsevol moment de la tramitació del procediment.

2. La recusació s'ha de plantejar mitjançant un escrit en què cal expressar la causa o les causes en què es fonamenta.

3. L'endemà la persona recusada ha de manifestar al seu superior immediat si es dona o no en ella la causa al·legada. En el primer cas, el superior en pot disposar la substitució tot seguit.

4. Si la persona recusada nega la causa de recusació, el superior ha de resoldre en el termini de tres dies, amb els informes i les comprovacions previs que consideri oportuns.

5. Contra les resolucions adoptades en aquesta matèria no es pot interposar cap recurs, sens perjudici de la possibilitat d'al·legar la recusació en interposar el recurs que sigui procedent contra l'acte que acabi el procediment.

Com pot apreciar-se cap d'aquesta causes, al no abstenir-se l'instructor ha estimat que concorrien, i el denunciat al no fer ús de la recusació, que podia haver fet durant tota la tramitació de l'expedient, ha admès que no concorrien.

B) CONFISCACIÓ El professor en la seva denúncia diu en més d'una ocasió que li va confiscar. I en aquesta frase es basa el denunciat per al·legar que li va ser recollit contra la seva voluntat. Es procedent doncs, examinar el sentit que pot atribuir-se en aquest cas concret a l'expressió confiscar. Segons el Diccionari de la Real Acadèmia confiscar és privar a algú d'un bé i lliurar-ho al fisc, sent també sinònim de decomissar, confiscar, privar d'un bé. Aquesta privació del bé, és a dir separar-lo del propietari, no té perquè ser violenta, o forçada sinó que pot ser lliurada voluntàriament per estimar el propietari que se li reclama legítimament, d'aquí que calgui indagar l'actuació del professor, que significava per a ell en aquell moment la indicada expressió i per a això hem d'acudir a la interpretació, ja que és norma de dret el buscar el veritable sentit de la mateixa i encara que en primer lloc cal acudir a la gramatical, el codi civil diu que les normes s'interpretaran en el sentit propi de les seves paraules, en relació pel context i per millor interpretar el context, hem d'acudir a la norma que diu “ si els termes són clars i no deixen dubte sobre la intenció de les parts s'estarà al sentit literal, però en cas contrari, si existeix dubte i semblessin contràries a d'intenció prevaldrà aquesta sobre aquelles i per jutjar aquesta intenció deurà estar-se als actes de les parts, coetanis i posteriors als fets. Si acudim a aquests es pot observar que el professor, malgrat que volien donar-li el “cambiazó” va oferir als alumnes que seguissin l'examen amb un comentari diferent del que portaven, al que van accedir i com que el professor veia que seguien parlant i després d'avisar-los en dues ocasions, els va retirar l'examen. Posteriorment en comptes de fer cas omís va voler, com tots els demés,

qualificar-los veient que estaven suspesos i a més va descobrir un “afegitó” que formava part dels plects on havia intentat contestar en la que posava insults i paraules contra el professor, que pel seu contingut diuen molt poc sobre la formació d'un alumne que es troba en la fase universitària després de superar totes les fases necessàries per accedir a ella. D'aquesta argumentació es treu la conclusió que no va existir una confiscació en el sentit que vol emprar l'alumne, sinó una retirada, sense oposició del mateix, i una mala utilització de l'expressió per part del professor.

C) INCULPACIÓ. És cert que en l'expedient s'empra en algunes ocasions la paraula inculpat en referir-se al denunciat, però això no vol dir una altra cosa que quan es denuncien uns fets amb proves que es pot haver comès una infracció el que ho ha fet, de moment, és el consegüentment inculpat, expressió que segons el Diccionari de la Real Acadèmia és qui se li acusa d'alguna cosa, sense que això menyscabi en la presumpció d'innocència a la que tota persona té dret mentre no hi hagi una resolució condemnatòria, per si no fos prou, per exemple, tots els dies estem escoltant que en un assumpte penal només rebre la denúncia, aquell contra el qual es dirigeix, se li tracta com imputat, la qual cosa suposa un benefici per a aquesta persona, ja que així pot utilitzar tots els mitjans de defensa que li concedeix la llei per demostrar que no ha comès el fet o que no és objecte de sanció.

Fetes les anteriors consideracions i donada la missió del síndic, recollida en l'article 196 dels Estatuts d'aquesta Universitat, que és vetllar pel respecte dels drets i llibertats que afecten a tota la comunitat universitària, es a dir, professors alumnes i PAS, amb la independència i imparcialitat que deuen presidir la seva actuació, es pot dir que la tramitació i resolució de l'expedient es va fer amb totes les garanties legals, fins i tot la proposició de l'instructor va ser estimada solament en part pel Sr. rector amb els raonaments corresponents, i que el sancionat no té tancada la via per a poder seguir defensant el que cregui és el seu dret, ja que en finalitzar la via administrativa pot acudir a la jurisdicció ordinària.

Com a colofó a tot el que extensament s'ha raonat, he de dir que després d'això es sent un neguit, al trobar-se amb alguns casos que ocorren en l'estament de l'ensenyament, que no són de caràcter excepcional, arribant a la conclusió que el fracàs escolar que està patent no és només del sistema educatiu, sinó també de tots els altres elements que són cooperadors necessaris per a tenir una bona formació i educació fallen, com són els familiars més propers, que en virtut de l'estimació que els tenim caiem en el subjectivisme, tenint una certa permissivitat en les accions dels tutelats i encara que sigui humà, ens hem de

sobreposar a això malgrat les conseqüències que poden donar lloc a aquest proteccionisme, cooperació que també és necessària per part de la societat en general i que, per desgracia, està contribuint molt poc a aquesta formació, accions que són deplorables i faltes d'ètica, i fins i tot delictives triomfen o no tenen el rebuig suficient, creant-se amb el temps una consciència il·lícita en les persones

Per tot l'exposat anteriorment,

No considero recomanar al Sr. rector la modificació de la resolució recaiguda en l'expedient, sens perjudici que donat el seu superior criteri adopti la resolució que estimi oportuna.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida, 18 de febrer de 2011

Exp. 5/11

Una estudiant de Magisteri de Llengua Estrangera a la Universitat de Lleida ha suspès el Pràcticum que ha realitzat en un col·legi de Lleida en el curs 2010/11 i considera que ha estat víctima d'una avaluació injusta.

Actuacions

Vam consultar aquest tema es al Deganat de la Facultat de Ciències de l'Educació que va emetre un informe, en què s'exposaven detalladament els criteris orientatius sobre l'avaluació del període de practiques, així com l'actitud de l'alumna durant aquest període, que va donar lloc a no superar aquesta avaluació, i també un resum de la tasques encomanades durant les sis reunions que van mantenir amb l'alumna.

RESOLUCIÓ

La Sra. _____ va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en la que en síntesi es deia:

Era estudiant de Magisteri de Llengua Estrangera i havia realitzat el Pràcticum en el Col·legi Maristes Montserrat el curs 2010 /2011 amb el resultat final de suspens, i que considerava que havia estat víctima d'una avaluació injusta.

Va demanar explicacions a la tutora de la Universitat i aquesta li va manifestar que l'havien suspès per raons com que parlava en català en classe, que no respectava les normes del centre, que deixava anar als alumnes al lavabo, que els hi donava caramels etc. També diu que es va posar en contacte amb el primer tutor per demanar-li una reunió amb la directora del centre per sol·licitar-li que l'avalués ell. Davant la resposta d'aquest, es va posar en contacte amb la directora del centre per sol·licitar una reunió amb els dos tutors, aquesta li va dir que no era possible perquè el primer tutor estava de baixa. Va sol·licitar un informe sobre l'avaluació a la tutora de la universitat, i aquesta li va enviar un correu electrònic on només constava que havia superat l'assistència i la puntualitat i la resta no.

Considerava que havia estat injustament avaluada i encara estava esperant una explicació coherent sobre els motius que l'havien portat a no haver superat l'avaluació.

Davant aquests fets, aquesta sindicatura va sol·licitar els informes corresponents sobre el que es denunciava, que van ser remesos pel Deganat de la Facultat de Ciències de l'Educació, en els quals s'exposaven detalladament els criteris orientatius sobre l'avaluació del període de practiques, així com l'actitud de l'alumna durant aquest període que va donar

lloc a no superar aquesta avaluació, així com un resum de la tasques encomanades durant les sis reunions que van mantenir amb l'alumna.

Per tot l'anterior, i donada la llibertat de càtedra del professorat, la Sindicatura no pot incidir en ella, tret que vegi una anomalia digna d'intervenció i en aquest cas el que es recull en els informes això no succeïx. La qual cosa no impedeix que, si l'alumna considera que ha existit una injustícia, pugui fer valer el seu dret a la reparació davant l'autoritat administrativa o judicial que correspongui i com es diu en l'informe pot sol·licitar a la Secretaria Acadèmica de la Facultat el informe corresponent sobre la seva avaluació.

Si ens atenem al que s'ha exposat,

No és procedent fer cap recomanació sobre la queixa presentada per la Sra. _____, si bé, si considera danyats els seus drets, pugui acudir a la via administrativa o judicial amb les proves corresponents per a la seva resolució.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida, 10 de març de 2011

Exp. 6/11

Una administrativa de la Universitat va presentar un escrit, en què sol·licitava que es revisés la valoració dels mèrits de la convocatòria de selecció perquè considerava que no era justa la puntuació que s'assignava a les fraccions superiors a sis mesos i inferior a un any.

Actuacions

El sindic va examinar les normes de la convocatòria del concurs de mèrits per a la promoció interna i va dictar la resolució que s'expressa a continuació:

RESOLUCIÓ

La Sra _____, administrativa de la Universitat de Lleida, va presentar un escrit en aquesta Sindicatura en què suscitament deia:

El 12 de desembre de 2010 va presentar una sol·licitud per ser admesa en un procés de selecció, mitjançant el sistema de promoció interna per a l'ingrés en l'escala de gestió, al qual va ser admesa; si bé al fer la valoració dels mèrits li van reconèixer 1,30 punts, atenent a les bases de la convocatòria, en la qual s'establia que els mèrits d'antiguitat i experiència es computaven per anys o fracció superior a sis mesos, però que quan hagués més d'una fracció solament es puntués la fracció de temps més elevada.

La Sra _____ no estava d'acord amb la puntuació indicada per considerar que no era just que no li haguessin tingut en compte les dues fraccions en els diferents nivells que havia servit, i que se li hagués aplicat la fracció de sis mesos la corresponent al nivell 16 on solament portava 11 mesos i 15 dies, quan en el nivell 18 portava 6 anys i 11 mesos, el que suposava un perjudici a l'hora de promocionar al cos de gestió.

Presentades les corresponents reclamacions al Tribunal, aquest va mantenir la seva decisió fonamentant-la en què havien aplicat correctament el punt 6.2.2 de les bases de la convocatòria.

Tenint en compte les al·legacions formulades farem les consideracions de caràcter jurídic següents.

És cert que en les bases de la convocatòria del concurs, i sobre el còmput dels mèrits dels concursants, en l'apartat 6.2.2 sobre l'experiència, els punts assignats als llocs de treball de

nivell 18 es concedeix un 0,2 per cada any de servei i un 0,1 per al nivell 16, considerant-se que aquesta puntuació per anys s'aplicarà a una fracció superior a sis mesos de servei, però quan hi hagi més d'una fracció solament es puntuarà la fracció de temps més elevada.

Aquesta norma es fonamenta en el Reglament per a la provisió de llocs de treball del Personal d'Administració i Servei Funcionari de la Universitat de Lleida, de 14 de juliol del 2006, en l'article 8.1 apartat c diu que es valorarà d'acord amb els temps de serveis prestats. El barem corresponent podrà diferenciar la qualificació tenint en compte les escales o els grups de titulació, en els quals s'hagi prestat els serveis, no es computen els serveis prestats simultàniament amb d'altres al·legats. Quan hi hagi més d'una fracció, solament es puntuarà la fracció de temps més elevada.

Literalement entenem que la postura del tribunal és la correcta, però aprofundint en les normes d'interpretació dels preceptes acudirem al Codi Civil que en el seu article 3, que pot aplicar-se en totes les matèries, diu textualment *“Les normes s'interpretaran segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, els antecedents històrics i legislatius, i la realitat social del temps en què han de ser aplicades, atenent fonamentalment a l'esperit i finalitat d'aquelles”*.

Aquest precepte ens dóna diverses pautes per a la interpretació de les normes establint en primer lloc la gramatical en relació amb el context. Sobre aquest tema el Tribunal Suprem declara que a l'aplicar les lleis s'ha d'atendre a les regles de l'hermenèutica, que aconsella la connexió de tots els preceptes legislatius que tractin de la qüestió a resoldre, indagant i harmonitzant l'esperit d'un article en combinació amb els altres del mateix cos legal. També cal tenir en compte el caràcter sociològic, ja que com ha establert el mateix Tribunal en moltes sentències, per interpretar les normes jurídiques no basten els elements gramaticals i lògics, sinó que cal acudir a l'element sociològic, integrat pels factors que revelen i plasmen l'esperit de la norma.

En el cas que estem estudiant, cal partir de la base que es tracta d'un concurs de promoció interna per a un lloc superior, concurs que es regeix per una sèrie de barems i entre ells tenim el de l'antiguitat i l'experiència, circumstàncies que es complementen; per aquest motiu per dilucidar un problema han de tenir-se en compte tots dos elements. A la meua manera de veure, la norma falla en això; el concurs es regeix per aquesta, ja que al triar la fracció de més de sis mesos per concedir una puntuació dins de dos nivells, la major no té molt sentit ja que es dóna la paradoxa, com el cas que estudiem, que en el nivell inferior va estar 11 mesos i 15 dies i en el superior 6 anys i 11 mesos. Va en contra de l'experiència que

se suposa s'hagi adquirit en un nivell superior per poder emprar-la en un lloc més elevat que és la base de la promoció, la qual cosa està més d'acord amb l'esperit de la llei que tracta de premiar al funcionari promocionant-li a una funció superior tenint en compte el treball que a través de la seva vida professional ve exercint.

Seguint amb aquest raonament, l'article indicat del Reglament diu que l'antiguitat es valorarà d'acord amb els temps de serveis prestats, no computant-se els serveis prestats simultàniament amb altres al·legats; la qual cosa ens porta a la conclusió, que tenint en compte que els serveis valorats corresponen a dos nivells que s'han exercit un després de l'altre i no simultàniament, s'hauria d'aplicar la puntuació de la cada fracció independentment, ja que la interpretació literal de l'excepció que ve a continuació sembla una contradicció a aquesta norma, doncs aplicar aquest criteri porta a la paradoxa que, per exemple, una persona hagi treballat en el nivell 16 sis mesos i tres dies en el 18, 10 anys i sis mesos i dos dies se li hagi d'aplicar a la fracció una puntuació inferior a la del treball.

Per aquests raonaments, si bé estimem que la interpretació feta pel Tribunal és correcta, partint de la base de la literalitat del precepte aplicat, des d'un altre punt de vista, col·lisiona amb el que ha de ser una promoció a un lloc superior, ja que almenys, si no s'aplica la puntuació per antiguitat i experiència a les fraccions independentment i s'aplica a aquest cas l'excepció, s'hagués hagut d'assignar la puntuació de la fracció atenent al nivell on s'han prestat més serveis.

RECOMANO al rector que si la decisió del Tribunal no es pot ja modificar, en els successius concursos, atès que la funció de la Sindicatura és entre d'altres, la de sol·licitar la modificació de normes quan s'estima que no són clares o justes, es tingui en compte la interpretació que estima ha de donar-se a la norma segons el raonat anteriorment i es realitzin les modificacions o aclariments pertinents, sense perjudici que donat el seu superior criteri pugui fer el que estimi procedent.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 24 de març de 2011

Exp. 7/11

Un professor de la Universitat es va adreçar a la Sindicatura per fer una sol·licitud de reducció de Docència mentre romangués en la direcció d'un Centre de Recerca i la Comissió de Docència li va denegar.

Actuacions

Davant la petició d'empara del Sr. _____, es va demanar un informe al Vicerectorat de Professorat sobre la denegació de la sol·licitud de reducció de Docència.

Un cop rebut l'informe es va dictar l'acord següent:

ACORD

L'informe de la Comissió de Recerca s'uneix a l'expedient i es constata la resolució del Recurs de reposició, amb què s'esgota la via administrativa; i d'acord amb el que estableix el Reglament de la Sindicatura s'ha d'arxivar el expediente, sens perjudici que pugui acudir a la via jurisdiccional.

Exp. 8/11

Una membre del Servei d'Administració i Serveis (PAS) de la Universitat demana que es revisi el Fons Social de la Universitat, perquè fa jornada reduïda per tenir cura d'una filla petita i percep l'ajut de manera proporcional als serveis prestats l'any 2010. Es considera discriminada en els drets d'ajuda establerts en les bases per conciliar la vida familiar i demana que se li atorgui el 100% dels ajuts.

Actuacions

En relació amb la concessió d'un ajut del fons social durant l'any 2010, en què es deia que aquest seria proporcional a la jornada treballada i que la interessada havia fet ús de jornada reduïda durant l'any per conciliar la vida personal, laboral i familiar.

Vam estudiar les normes que existeixen sobre aquest extrem en les universitats públiques, en les diferents jornades fixaven les retribucions en els diferents supòsits i l'acord del Consell de Govern, de 30 de març de 2011, sobre *el fons social per al personal administratiu i serveis de la UdL per a l'any 2010*, concedia uns ajuts per aquest personal amb una dotació determinada que s'havia de percebre en proporció al temps dels serveis prestats i també de la jornada treballada durant el mateix període i vam emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

La Sra _____ va presentar un escrit en aquesta Sindicatura en què succintament deia:

Que les bases de la convocatòria del Fons d'Acció Social per al Personal d'Administració i Serveis de la Universitat estableixen en el núm. 5.3 que l'ajuda que es percebrà serà proporcional als serveis prestats durant l'any 2010 i també a la jornada treballada durant el mateix període, i que durant aquest any per conciliar la vida personal, laboral i familiar va haver de fer jornada reduïda per a tenir cura d'una filla nascuda en 2007.

Que tenint en compte l'article 14 de la Constitució Espanyola que estableix que els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaldre cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social, i la prohibició de discriminació recollida en el Codi Ètic de la Universitat de Lleida, es considerava discriminada en els drets d'ajuda establerts en les bases per conciliar la vida

familiar, per la qual cosa sol·licitava que es modifiqués la convocatòria i que se li atorgués el 100% de les ajudes, sense tenir en compte la reducció de jornada o alternativament s'apliqués el mateix percentatge de reducció que s'aplica a les retribucions segons l'Acord d'unificació de la normativa sobre permisos en matèria de conciliació de la vida personal, laboral i familiar per al personal al servei de les universitats públiques.

Per resoldre la qüestió a que es refereixen els fets anteriors, és procedent examinar les normes objecte de discussió en la denúncia presentada.

Ambdues normes es refereixen a drets econòmics del personal de la Universitat respecte al temps treballat durant l'any, com són la jornada completa o la reduïda, segons les circumstàncies.

L'Acord d'unificació de la normativa sobre permisos en matèria de conciliació de la vida personal, laboral i familiar per al personal al servei de les universitats públiques, de 25 de setembre del 2008, fixa les retribucions en diferents supòsits de jornada reduïda, un dels quals és reducció de jornada per tenir cura d'un fill menor de 8 anys, la reducció d'un terç, la meitat o una setena part dóna dret al 80%, al 60% o al 92 % respectivament.

L'Acord del Consell de Govern, de 30 de març de 2011, sobre el fons d'acció social per al personal d'administració i serveis de la Universitat de Lleida per a l'any 2010, estableix unes ajudes per a aquest personal amb una dotació determinada, que es distribueix d'acord amb unes bases i modalitats, fixant al punt 5.3. que l'ajut que es percebrà serà proporcional al temps de serveis prestats durant l'any 2010 i també a la jornada treballada durant el mateix període.

La naturalesa jurídica d'ambdues normes és diferent, ja que la primera es refereix exclusivament a retribucions del personal i la del fons d'acció social és un ajut que es fixa tenint en compte el temps de serveis prestats i la jornada treballada: per exemple si la persona té una jornada de 35 hores i en fa 30 hores s'haurà de fer la proporció i sobre aquesta determinar el tant per cent que correspon a l'ajuda, amb independència del que hagi establert l'Acord de conciliació de la vida familiar i laboral, al ser disposicions independents aplicables a diferents conceptes, el retributiu i les ajudes.

La Sra. _____ fa referència a la infracció de l'establert en l'article 14 de la Constitució i en el Codi Ètic de la Universitat, però tal infracció no existeix, ja que la regulació que es fa en l'acord sobre conciliació de la vida familiar i laboral, com en el del fons d'ajuda s'aplica igualment a tots els que es troben en les

condicions que es fixen i d'acord amb els requisits establerts en ells, és a dir, a tot el personal d'administració i serveis.

Per tot això,

No escau recomanar el que sol·licita la Sra _____ en el seu escrit de queixa pels raonaments exposats a dalt. Tot això sense perjudici que el seu superior criteri resolgui el que estimi que sigui procedent.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i s'ha d'enviar una còpia al rector i al Consell de Govern.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida, 12 de maig de 2011

Exp. 9/11

Una administrativa va presentar una queixa respecte a un concurs de promoció interna per a l'ingrés en l'escala de gestió. Si bé, es va tenir en compte la valoració dels mèrits que fixaven les bases de la convocatòria sobre l'antiguitat i experiència, considerava injust que quan hagués una fracció superior a sis mesos es valorés com d'un any i si concorrien dos fraccions, es computés solament la fracció de temps més elevada.

Actuacions

El síndic va considerar la documentació aportada per la persona interessada i va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

La Sra. _____ va presentar un escrit en aquesta Sindicatura, amb data 23 de maig de 2011, en que succintament deia:

Amb motiu de la queixa formulada per una funcionaria a la Sindicatura de Greuges sobre un procés selectiu de promoció interna, i tractant-se d'un procés competitiu en la seva fase final, en cap moment s'havia considerat notificar la queixa formulada als interessats perquè poguessin ser escoltats i presentar al·legacions.

L'absència de notificació als interessats suposa una indefensió, ja que garantir la defensa de qui es pugui veure afectat per una decisió és un dels motius del procediment i aquest objectiu no es pot aconseguir sense l'opinió i les al·legacions dels interessats, per la qual cosa, sol·licitava que es modifiqués el capítol IV del Reglament d'organització i funcionament de la Sindicatura de Greuges establint l'obligació de notificar en els procediments als sol·licitants o altres persones titulars de drets o interessos legítims i directes que puguin resultar afectats per la resolució que es dicti.

Davant aquestes al·legacions és procedent fer un examen de les funcions de la Sindicatura.

La Sindicatura de Greuges, d'acord amb l'article 196 dels Estatuts de la Universitat de Lleida, és l'òrgan encarregat de vetllar pel respecte dels drets i les llibertats dels membres de la comunitat universitària, així com del bon funcionament de les activitats i serveis de la Universitat, l'article 197 del mateix text regula les funcions i l'article 198, en els punts 3

i 4, fixa la tramitació de les queixes:

3. Admesa un queixa a tràmit, el síndic o síndica de greuges ha de sol·licitar la informació pertinent als òrgans i els serveis universitaris, i ha de fer totes les comprovacions que consideri necessàries per a l'aclariment de l'assumpte. A aquest efecte, tots els òrgans i serveis de la Universitat i els membres de la comunitat universitària tenen l'obligació de col·laborar amb la Sindicatura de Greuges.

4. Com a resultat de la tramitació de les queixes, el síndic o síndica de greuges pot formular recordatoris sobre el compliment dels deures legals al òrgans i serveis de la Universitat que en cada cas resultin afectats, així com recomanar el canvi dels criteris d'actuació o l'adopció de noves mesures. Pot també suggerir al òrgans competents l'adopció de noves normes o la modificació de les ja existents. Si observa abús, negligència, arbitrarietat o irregularitat en la conducta d'algun membre de la comunitat universitària, li ha de fer notar i ho ha de comunicar a l'autoritat competent en cada cas formulant els suggeriments que consideri convenients.

El Reglament de la Sindicatura aprovat pel Claustre ha de desenvolupar la llei sense introduint normes que la contradiguin, com així es va fer; el seu article 20 indica que podrà oir a la persona interessada i també a la persona objecte de la queixa amb caràcter facultatiu.

De la regulació legal de la Sindicatura s'obté la conclusió que sent la funció del síndic, no resoladre, sinó recomanar, sense caràcter vinculant; pel qual ha de fer-ho sense perjudici que pugui oir a les persones o òrgans que estimi necessaris. La seva missió principal per fer la recomanació és examinar el contingut de la queixa, oir a l'organisme o la persona que pugui explicar el que denuncia el sol·licitant, que normalment consisteix en no estar d'acord amb l'aplicació d'una norma o la interpretació de la mateixa, i si considera que aquella norma no és molt correcta demanar que es procedeixi a la seva modificació.

Això vol dir que en cap cas, al no ser vinculant la recomanació, no es pot parlar de indefensió, ja que la legislació concedeix a l'administrat els recursos corresponents amb la facultat de fer les al·legacions pertinents, tant en l'àmbit administratiu com en el judicial. Podent considerar-se la seva recomanació com una al·legació més, que també poden usar les part per rebatre-les o fer-les seves. Per si això no fos prou, el síndic no té coneixement de quines són les persones amb possibles interessos, ni està facultat per publicar anuncis, assenyalar terminis etc, precisament pel caràcter de les seves recomanacions, prova d'això és que no existeixen recursos contra les mateixes.

Per tot l'exposat ,

No es procedent acceptar la petició de la Sra. _____, doncs a part de què l'organisme competent per modificar el Reglament és el Claustre, no es considera necessari establir obligació alguna a aquest efecte, sens perjudici que el síndic abans de recomanar tingui la facultat, com la té d'escoltar a qui pugui aclarir-li aspectes sobre la queixa presentada.

Aquesta resolució s'ha de notificar al rector i a la persona interessada.

El síndic

Miguel Gil Martín

Lleida, 2 de juny de 2011

Exp. 10/11

Una membre del personal d'Administració i Serveis de la UdL s'adreça per email a la Sindicatura per comentar que realitza un curs semipresencial d'anglès i ha descobert que per accedir-hi apareixen el nom i el número del DNI (menys la darrera xifra i la lletra), de tots els companys de classe, professora, tècnic del campus virtual i responsable de formació.

Aquesta persona sol·licita l'assistència del síndic perquè desaparegui aquesta dada personal del campus virtual.

Actuacions

El síndic de greuges va informar sobre aquesta petició a la secretaria general.

La secretaria general va demanar l'opinió als consultors de NIFLED i aquests van informar que l'accés tenia un caràcter restringit i la seva inclusió resultava imprescindible pel funcionament de l'aplicatiu i per tenir activa la plataforma; en aquests casos la LOU admetia un règim més flexible per a l'ús de dades personals.

L'alternativa que s'havia proposat era que l'ASIC canviés manualment el login per un altre. Com que els consultors van dir que tot estava correcte, l'ASIC no va considerar oportú fer canvis.

Sobre els fets denunciats i al tractar-se d'un informe tècnic sobre protecció de dades es va demanar un dictamen a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (ACPD) i aquest es va lliurar al Sr. rector.

L'organisme corresponent va sol·licitar un aclariment sobre alguns extrems dictaminats, per la qual cosa, es va demanar a l'Autoritat de Protecció de Dades un altre dictamen sobre aquestes observacions que estem pendents de rebre a l'acabar l'any.

Exp. 11/11

Un estudiant de tercer curs de la Diplomatura d'Infermera s'adreça a la Sindicatura de Greuges de la UdL per queixar-se sobre l'avaluació de l'assignatura *Medico-Quirúrgica IV*, i considera que hi han hagut irregularitats en aquesta avaluació i ha rebut una explicació insatisfactòria per motivar el suspens de l'assignatura.

Actuacions

Després de presentar-se la queixa, el síndic va demanar un informe sobre els fets a la Facultat d'Infermeria i en l'informe que va emetre va explicar tot el que havia succeït sobre l'actuació del denunciant, per la qual cosa, el síndic va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

El Sr. _____, alumne de 3er curs de la Diplomatura d'Infermeria, va presentar un escrit de queixa en aquesta Sindicatura sobre l'avaluació de l'assignatura *Mèdico-Quirúrgica 4*. En aquest al·legava que el responsable d'aquesta assignatura havia comès una sèrie d'irregularitats, que no li havien estat satisfactòriament explicades i li havien suspès la matèria. Va fer una sèrie de manifestacions i va sol·licitar per correu electrònic una reunió amb el síndic per informar-li personalment de la seva situació, ja que estava sent objecte d'un maltractament i discriminació per part d'un membre de la comunitat universitària.

Atenent a aquesta petició vaig tenir una entrevista amb l'interessat en la qual es va reiterar amb el que exposava en el seu escrit de denúncia i en les al·legacions fetes en plec a part.

Davant d'aquesta denúncia i per aclarir tot, vaig mantenir una entrevista amb la Sra. Degana de la Facultat d'Infermeria en la qual va exposar detingudament el que succeïa amb l'alumne remetent-me posteriorment documentació i observacions sobre l'actuació del Sr. _____ i que podem sintetitzar de la forma següent:

En el correu mantingut entre el Sr. _____ i la Sra. _____ se li ha explicat degudament les causes del suspens com no haver-se presentat a l'examen escrit, que l'opció que eximia de l'examen era la realització de totes les practiques clíniques cosa que no va fer, ja que no havia realitzat les pràctiques ni presentat els casos.

En resposta al correu indicat el Sr. _____ diu:

Si no realicé la recuperación de las prácticas y los citados casos eximentes de

presentarse a examen fue porque solicité una revisión ordinaria que no fue ofrecida por la Sra. _____, ya que no envié ni las notas de los dos períodos de prácticas (cosa que si hizo en otras ocasiones y si ha hecho de manera detallada con los Casos), ni la fecha, hora y lugar de dicha revisión. Una vez solicitada ésta, por causas ya conocidas no se realizó la reunión. Considero que se me está de nuevo discriminando y castigando, y de nuevo tan sólo por defender mi derecho a reclamación y a ser tratado de manera digna.

La Dra. _____ li va contestar de la forma següent:

Sr. _____,

1º La realización de los casos no corresponde a la recuperación de las prácticas clínicas sino a los periodos iniciales de las mismas.

En dichos periodos usted no cumplió con la asistencia y realización de los mismos.

2º Fue usted el que declinó la asistencia a la revisión programada de la evaluación de prácticas de la asignatura _____, y sin embargo se le ofreció otra oportunidad aún saliendo de toda norma reconocida por las normativas aprobadas por nuestra universidad.

3º La recuperación de los periodos de prácticas clínicas los programan en fecha y servicio por los profesores responsables de las asignaturas correspondientes.

Respetando las pautas establecidas en nuestra universidad usted puede seguir los procedimientos que considere necesarios.

En els informes rebuts de la Facultat d'Infermeria es posa de manifest que durant el curs 2009-2010 el Sr. _____ va suspendre les pràctiques clíniques de l'assignatura *Infermeria Materno -Infantil 3* sent les causes la falta de compliment de l'horari, falta de responsabilitat en les tasques encarregades i falta de respecte al personal de la unitat, així com certs comentaris agressius.

En el curs 2010-2011 i durant la realització de les practiques clíniques de l'assignatura *Infermeria Médico-quirúrgica 4* el professor responsable va valorar com a insuficient el nivell de competències assolides, aconsellant-li que les consolidés fent més practiques clíniques, conforme s'indicava en l'annex 2 que acompanya la documentació presentada per la Sra. Degana, i per això se li va convocar a una reunió conjuntament amb la professora _____, responsable de l'assignatura.

L'alumne es va posar en contacte amb la Sra _____ per sol·licitar-li una reunió on li planteja que no assistirà a la reunió convocada per la professora _____, al·legant exercicis de menyspreu cap al seu persona, i reclamant una altra persona com a interlocutora d'aquesta assignatura.

Amb la finalitat de solucionar el tema i considerant que no és el procediment adequat, es va

convocar a l'alumne a una reunió conjuntament amb el professor _____ a fi d'explicar-li la seva avaluació i plantejar-li la solució de la realització de més practiques. En aquesta reunió el _____ va manifestar la seva disconformitat amb l'avaluació i va al·legar un tracte discriminatori per haver fet dos períodes de practiques en el mateix servei, responent-li que és un sistema utilitzat fa molt temps per als alumnes que no progressin al ritme adequat.

Davant aquests fets i la resta de les al·legacions que figuren en l'expedient, i tenint en compte el principi de llibertat de càtedra que deu existir en els ensenyament, que malgrat les limitacions que cap a la mateixa existeixen, cal tenir en compte que d'acord amb els plans d'estudis i els programes de les assignatures corresponents, els departaments estableixen les normes a desenvolupar en l'ensenyament de les mateixes i els coneixements que consideren necessaris perquè hi hagi una avaluació positiva en l'alumne, amb obligació per part dels alumnes i professors a atènyer-se a les mateixes.

En el cas que ens ocupa, i d'acord amb les explicacions i informes rebuts, aquestes normes es van complir per part del professorat atenint a les seves facultats i obligacions, com era el tractar que l'alumne demostrés els coneixements necessaris per aprovar l'assignatura, i pel indicat anteriorment aquest no va estar en condicions de superar aquests requisits.

Per tot l'exposat anteriorment,

NO ES PROCEDENT fer cap recomanació sobre la queixa formulada pel Sr. _____ al considerar, segons consta en els informes rebuts, que es van complir les normes establertes pel desenvolupament i avaluació de l'assignatura objecte de la queixa, si bé al tenir aquesta resolució caràcter merament de recomanació l'alumne podrà acudir a les vies administratives o judicials per exercir els drets que estima que li assisteixen.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i s'ha d'enviar una còpia a la Sra. Degana de la Facultat d'Infermeria.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 15 de setembre de 2011

Exp. 12/11

Una estudianta de la Diplomatura de Relacions Laborals ha suspès una de les últimes assignatures d'aquesta Diplomatura en procés d'extinció i expressa la seua queixa perquè la universitat li ha comunicat que no pot tornar-se a examinar i l'únic procés viable és fer el canvi a grau.

Actuacions

El síndic es va ficar en contacte amb el Vicerectorat de Docència i la vicerectora el va informa que les disposicions sobre l'ordenació dels ensenyaments universitaris per adaptar-los al nou pla que es van donar, com a règims transitoris, es concedien quatre convocatòries per seguir en l'antic ensenyament i ja s'havien esgotat. A més, el Vicerectorat amb caràcter extraordinari, permetia als alumnes, que els faltaven fins a 18 crèdits per acabar els estudis, que es presentessin a una altra convocatòria, per la qual cosa, el síndic va emetre la Resolució següent:

RESOLUCIÓ

La Sra. _____ va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en la qual exposava que estava cursant les últimes assignatures de la diplomatura a l'*Escola Universitària de Relacions Laborals*, una de les quals havia suspès i des de la Universitat li havien manifestat que no es podia tornar a examinar per haver desaparegut aquesta assignatura en el nou pla de Bolonya i que l'únic recurs que tenia era fer un canvi a Grau. La interessada no estava conforme amb això ja que segons el Decret del 2010 del Pla de Bolonya les Diplomatures i Llicenciatures no s'extingeixen fins el 30 de setembre del 2015.

Davant aquesta denúncia s'han demanat els informes als organismes corresponent amb el resultat següent:

El Real Decret de 3 de juliol del 2010, que modifica el de 29 d'octubre del 2007, estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, en el seu article 20 s'afegeix un incís al final de la lletra a) de la disposició transitòria 2^a “*Als estudiants que haguessin iniciat estudis universitaris oficials conforme a anteriors ordenacions, els seran aplicables les disposicions reguladores pels quals haguessin iniciat els seus estudis, sense perjudici de l'establert en la disposició addicional segona d'aquest reial decret, fins al 30 de setembre del 2015 en què quedaran definitivament extingits. No obstant això, les Universitats, sense perjudici de les normes de permanència que siguin aplicables, garantirán l'organització de*

al menys quatre convocatòries d'examen en els dos cursos acadèmics següents a la citada data d'extinció”

El 16 de novembre de 2010 la Secretària General d'Universitats va publicar l'acord del Consell de Ministres de 12 de novembre de 2010 que establia el caràcter oficial de determinats títols de grau, i com a conseqüència d'aquesta disposició la **Diplomatura de Relaciones Laborals es va implantar en el curs 2009-2010**, per la qual cosa s'extingia el sistema anterior i tenia lloc l'aplicació durant els dos cursos acadèmics següents de fer ús de les quatre convocatòries que el Consell de Govern i el Consell Social van establir a l'acord del 2011 per evitar passar al pla nou.

D'aquests acords es dedueix que per a les assignatures de primer els dos cursos acadèmics següents eren el curs **2009-2010** i el curs **2010-2011**.

Respecte a l'incís de la lletra a) indicat anteriorment, on després d'establir que el 30 de setembre del 2015 quedessin definitivament extingits els estudis anteriors, si bé les Universitats, sense perjudici de les normes de permanència que siguin aplicables, garantissin l'organització de almenys quatre convocatòries d'examen en els dos cursos següents a la citada data d'extinció. Tenint en compte la normativa de la universitat ressenyada anteriorment, cal interpretar-la en el sentit que s'apliqués amb caràcter excepcional per aquells supòsits en què la llicenciatura fos de més anys i haguessin de sobrepassar el límit de l'any 2015. Ja que de no ser així s'haurien d'entendre dos anys més, fins al 2017, quan a causa del canvi dels estudis l'assignatura podria tenir un altre enclavament difícil de superar per al seu examen, fins i tot per al professorat a qui suposaria una interinitat excessiva.

Per tal de flexibilitzar la norma amb caràcter excepcional i sense atènyer-se a aquestes quatre convocatòries que es van fixar en dos cursos, en una comunicació el Vicerectorat de Docència, tenint en compte que les assignatures es determinen per crèdits, s'havia acordat que amb caràcter excepcional es permetia als alumnes que tinguessin fins a 18 crèdits pendents poder-se presentar-se a una altra convocatòria. Atenent als raonaments anteriorment exposats,

ES DESESTIMA fer la recomanació tal com pretenia d'interessada la Sra. _____ sobre l'aplicació fins a l'any 2015 de la subsistència del pla d'estudis anterior, per considerar correcta l'aplicació de les normes en la forma de prorrogar les convocatòries de l'assignatura durant dos cursos comptats a partir de la seva extinció, que eren els cursos 2009-2010 i 2010-2011, no obstant els alumnes que estiguin en les

condicions fixades per vicerectorat podran presentar-se a una convocatòria amb caràcter extraordinari.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la persona interessada i com aquesta recomanació té caràcter no vinculant podrà acudir a la via administrativa o judicial per mantenir el dret pretès.

El sindic
Miguel Gil Martin

Lleida, 7 d'octubre de 2011

Exp. 13/11

Un professor contractat de la Universitat de Lleida presenta una escrit a la sindicatura sobre la manca de reconeixement com a professor per obtenir els beneficis de matrícula gratuïta a doctorat.

Actuacions

El síndic va considerar la documentació aportada per la persona interessada i va emetre la resolució de recomanació següent:

RESOLUCIÓ

El Sr. _____, professor contractat de *Comunicació Audiovisual i Periodisme*, va presentar amb data 4 de juliol de 2011, un escrit a aquesta Sindicatura al·legant que des de l'any 2003 fins a aquest any passat havia estat professor associat i que el contracte del curs 2010-11 s'havia fet uns dies més tard que finalitzés el del curs 2009-2010, malgrat que no s'havia desvinculat de l'activitat docent en cap moment, al matricular-se del Doctorat en la Universitat Autònoma de Barcelona no s'havia pogut acollir als beneficis de ser professor de la Universitat de Lleida per no tenir un any d'antiguitat.

Al presentar la reclamació corresponent se li ha desestimat la sol·licitud per no portar un any d'antiguitat conforme al que estableix l'Acord de la Junta de Govern, de 2 d'octubre de 1996.

Davant d'aquest fets es procedent fer les consideracions següents:

Si bé es cert que a l'acord de la Junta de Govern sobre les ajudes per les matrícules d'alguns col·lectius que treballen en els centres integrants d'aquesta Universitat s'exigeix un any d'antiguitat i estar en actiu, també s'han de tenir en compte les circumstàncies particulars de cadascú dels membres que pretenen fer-ne ús.

En relació amb l'acord d'exigir aquesta antiguitat, acudint a una interpretació finalista de la norma i tenint en compte, en el cas present, que el sol·licitant porta diversos anys exercint aquesta funció curs per curs i que la darrera renovació, si bé figura el 20 de setembre de 2010 quan feia pocs dies que havia finalitzat el contracte anterior i sense haver començat les seues tasques les va exercir pràcticament ininterrompudament des de la finalització del contracte anterior. Sembla també correcte que se li apliquin els drets indicats, ja que a més

s'ha de tenir en compte que el Conveni col·lectiu de personal docent e investigador de personal docent e investigador de les Universitats Públiques Catalanes, aprovat el 21 de juliol del 2006, disposa en l'article 47, punt 2, que: *El PDI laboral a temps parcial tindrà dret a un ajut equivalent a l'import de la primera matrícula en estudis oficials impartits en les universitats públiques catalanes, sense cap limitació.*

Pels raonaments exposats anteriorment,

RECOMANO al Sr. rector que donades les circumstàncies que <http://www.udl.cat/> concorren al professor _____, considero que el correcte és eximir-lo del pagament de la matrícula de doctorat, i que a l'haver-la abonat ja, se li retorni el seu import, no obstant el seu superior criteri resoldrà el que consideri procedent.

Aquesta recomanació s'ha de notificar a l'interessat i al Sr. rector.

El síndic
Miguel Gil Martin

Lleida, 12 de juliol de 2011

Exp. 14/11

Un grup de concursants a la plaça vacant “Encàrrec de col·laboració” de la creada Càtedra de Periodisme i Comunicació de la UdL trameten un email a la Sindicatura de Greuges de la UdL en què acceptem la decisió presa pel tribunal però manifesten el seu desacord al desenvolupament del procés.

ACTUACIONS

El síndic va demanar informació a la Càtedra de Periodisme i Comunicació i en l'informe emès pels responsables de la Càtedra es va fer constar que al ser aquesta de recent creació s'havia de comptar amb personal col·laborador.

Amb tota la informació a l'abast, el síndic va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

Uns concursants a un encàrrec de col·laboració de la Càtedra de Periodisme i Comunicació van presentar un escrit de queixa a la Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida sobre aquest concurs i en síntesi deia el següent:

Que consideraven inadequats els paràmetres i criteris que es van tenir en compte a l'hora d'iniciar el procés selectiu, ja que no van conèixer les funcions que s'havien de portar a terme i que el perfil de la plaça semblava més a un secretari/administratiu que a un periodista i trobaven inacceptable que el treball s'hagués de desenvolupar sense cap contracte, tenint en compte que era un lloc de treball de la UdL; a més, no entenen que alguns dels membres del tribunal insistissin en el fet de tenir nocions de comptabilitat o secretariat, cosa que no s'estudia en periodisme o comunicació audiovisual. Així mateix, es feia constar que en el procés de selecció no s'havien respectat els torns de les entrevistes, així com que algun dels membres del Tribunal que avaluava no tingués ni la Llicenciatura de Periodisme, ni de Comunicació Audiovisual.

Un cop presentada la queixa, aquesta Sindicatura procedeix a sol·licitar informes a la Càtedra corresponent per tal d'aclarir els fets denunciats i determinar si l'organisme denunciat ha obrat o no d'acord amb la normativa corresponent. La Càtedra els ha emès en el sentit que consta en l'expedient i, a través de la denúncia i dels informes indicats, es pot arribar a la conclusió següent:

- La Càtedra de Periodisme i Comunicació fou creada en virtut de l'acord del Consell

de Govern de la UdL, de 29 d'abril de 2011, en què sorgia la necessitat de comptar amb col·laboradors i que segurament, donada la pressió del temps i al no estar reglat el seu nomenament, al tractar-se d'un càrrec de confiança va acudir al sistema d'un concurs per a calibrar si els interessats en aquesta plaça posseïen els coneixements necessaris per a l'acompliment de la col·laboració, fixant uns requisits que estimaven devien reunir els candidats sense que s'establís cap barem per tractar-se d'examinar quin candidat reunia les condicions més adequades per desenvolupar l'encàrrec.

- En el concurs, a més del currículum i la relació de títols i coneixements necessaris, hi figurava una entrevista personal, amb l'objecte de què els membres del tribunal comptessin amb els mèrits al·legats i amb el perfil de la persona concorde amb la funció que ha de desenvolupar.

Ambdós requisits s'han complert en l'adjudicació de la plaça, ja que se'ls va donar un termini per a la petició i justificació dels estudis que s'exigien en la convocatòria sense que consti que fos impugnada aquesta convocatòria. Respecte a les irregularitats que diuen que van existir en les entrevistes, s'ha de tenir en compte que aquestes no tenien ni un temps, ni un ordre taxat; per això, segons el transcurs d'aquestes, el tribunal podia formar-se un concepte de cada candidat en un temps no uniforme.

Pels raonaments anteriors, estimo que la celebració i resultat va estar d'acord amb les normes que va adoptar la Càtedra per seleccionar un col·laborador, ajustant-se a aquestes i que no van estar impugnades, per la qual cosa, és procedent arxivar l'expedient sense recomanació alguna, si bé, les resolucions del síndic no són executables, els interessats, si ho estimen procedent, podran exercitar les accions de tot tipus, tant administratives, com judicials que puguin donar-se.

Aquesta resolució s'ha de notificar als interessats i s'ha d'enviar una còpia a l'òrgan interessat.

El síndic
Miguel Gil Martin

Lleida, 4 de novembre de 2011

Expedient. 15/11

Dos alumnes de tercer de Grau Sènior van presentar una queixa perquè en les titulacions del Programa Sènior no apareixia exempció de matrícula per família nombrosa, ni beques invalidesa, ni matrícula de honor. En la normativa de matrícula s'inclouen els descomptes que existeixen amb caràcter general per a tots els alumnes universitaris siguin júnior o sèniors.

Actuacions

En la instrucció de l'expedient es van estudiar diverses disposicions a l'efecte. Si bé és cert que les normes de la universitat estan dirigides només als alumnes de determinades titulacions i no s'inclouen els sèniors; aquesta Sindicatura entenia que les peticions dels sèniors podrien contindre's dins de les normes de l'Estatut de l'Estudiant i així ho va exposar.

El síndic va emetre la resolució següent:

RESOLUCIÓ

El Sr. _____ i el Sr. _____, alumnes de tercer de Grau Sènior, mitjançant compareixença efectuada en la Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida, al·legaven que, segons una nota que s'aprecia en la Web de la Sindicatura de la UdL, a les titulacions del Programa Sènior no apareix cap exempció en la matrícula per família nombrosa, beques obtingudes en altres titulacions de la pròpia UdL o d'altres universitats, invalidesa i matrícules d'honor.

Si s'atén al que la normativa de matrícula de la Formació Contínua disposa sobre els descomptes en el preu del crèdit o les taxes de gestió o serveis, aquests estudiants consideren injust el contingut de la nota, ja que existeix amb caràcter general per a tots els alumnes, siguin júnior o sèniors en les universitats espanyoles certes excepcions com família nombrosa, víctimes de terrorisme, discapacitats psíquics, físics o sensorials i orfes de funcionaris morts en acte de servei. Aquests descomptes s'apliquen en aquesta universitat als alumnes reglats dels ensenyaments universitaris, i afegixen que si en la seua matrícula paguen pels mateixos conceptes que la resta dels estudiants de la universitat perquè no se'ls apliquen els mateixos beneficis.

A la vista de las anteriors al·legacions i tenint en compte les disposicions que al respecte existeixen procedeix a dir el següent:

La Llei d'Ordenació Universitària del 2001, en el seu article 45 sobre beques i ajuts a l'estudi diu:

"1. Per garantir les condicions d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació i per a què tots els estudiants, amb independència del seu lloc de residència, gaudeixin de les mateixes oportunitats d'accés als estudis superiors, l'Estat, amb càrrec als pressupostos generals, establirà un sistema general de beques i ajuts a l'estudi destinat a remoure els obstacles d'ordre socioeconòmic que impedeixen o dificultin el accés o la continuïtat dels estudis superiors.

2. El desenvolupament, execució i control del sistema general de beques i ajuts correspon a las Comunitats autònomes en els seus respectius àmbits de competència i en col·laboració amb les Universitats amb la finalitat de facilitar la gestió descentralitzada i l'atenció a les peculiaritats territorials que la legislació fixi.

3. Amb la finalitat de què ningú quedi exclòs de l'estudi en la universitat per raons econòmiques, el Govern i les Comunitats Autònomes, així com, les pròpies Universitats, instrumentaran una política de beques, ajuts i crèdits per a l'alumnat, i les Universitats Públiques, establiran, així mateix, modalitats d'exempció parcial o total del pagament per prestació de serveis acadèmics En tots els casos, es presta especial atenció a les persones amb càrregues familiars, víctimes de la violència de gènere i persones de dependència i discapacitat, garantint així el seu accés i permanència als estudis universitaris"

En prova a aquesta regularització, les Autonomies que tenen aquestes competències assignades i les Universitats han desenvolupat aquests preceptes per al seu territori.

Concretament a la Comunitat Catalana, a qui correspon regular-ho per a tot el territori, el Decret 365/2011, del 12 de juliol del 2011, del Departament Econòmic i Coneixement fixa els preus dels serveis acadèmics de les universitats públiques de Catalunya i la Universitat Oberta de Catalunya, regula tot el sistema de preus a través d'un articulat, i que respecte a la qüestió que se'ns ha plantejat fa referència a ella en el seu article 9 i sobre exempcions i bonificacions en l'article 10, figuren les beques, famílies nombroses, matrícules d'honor i premi extraordinari i persones amb discapacitat igual o superior al 33%, documentalment justificada, víctimes de terrorisme, víctimes de violència de gènere, estudiants membres de famílies monoparentals de categoria general a l'inici del curs acadèmic. Ara bé en el núm. 2

de l'article indicat es diu que en cap cas es podran aplicar als estudiants exempcions o bonificacions al pagament dels preus que es fixen en el Decret, excepte dels que es recullen expressament. En l'annex dos del Decret es fixa detalladament tots els estudis als que es poden aplicar les excepcions, sense que entre elles figurin res al respecte, als programes sènior. Tenint en compte aquestes disposicions, per aquest motiu s'hagin exclòs als programes sènior aplicant l'aforisme i principi que "includos uns, exclosos els altres" i que l'aplicació per analogia esta exclosa en matèria fiscal. Les disposicions tenen els seus tràmits d'impugnació però s'apliquen des del moment en què es fixa la seua vigència fins la seua possible anul·lació. Considerem correcte l'acordat per l'organisme corresponent, criteri que també es segueix en les universitats catalanes i en altres de l'Estat espanyol ja que sempre fan referència als estudis reglats en la seua regulació.

Fetes aquestes consideracions i tenint en compte que entre les funcions del Síndic, com estableix l'article 21.3 del Reglament de la Sindicatura, en els casos en què la queixa no pugui ser atesa perquè l'actuació que l'hagi provocat s'hagi desenvolupat d'acord amb la normativa vigent, pot proposar que es tingui en compte els fets, pensant en una possible flexibilització o modificació en els procediments successius, procedeix fer les següents reflexions:

L'Institut de Ciències de l'Educació-Centre de Formació Continua de la Universitat es defineix en el seu reglament "com un institut propi de la Universitat de Lleida, la missió bàsica del qual serà vetllar per la formació permanent o formació al llarg de la vida, tant del professorat com d'altres col·lectius professionals, d'acord amb la Normativa vigent de Formació Continua de la UdL". La seua estructura es configura per quatre àrees i la tercera (Programes Específics de Formació) està al càrrec de la gestió acadèmica, econòmica i logística de determinats estudis que donen lloc a títols propis de la UdL i que es desenvolupen en tres cursos acadèmics como a mínim, com el cas de la *Diplomatura en Cultura, Ciència i Tecnologia (Programa Sènior)*.

"Els objectius fonamentals de la formació del programa Sènior són els següents::

- a) *Promoure els tres pilars bàsics de l'educació universitària entre les persones adultes: ensenyament, recerca i servei a la societat.*
- b) *Promoure la integració social mitjançant l'educació.*
- c) *Oferir una oportunitat d'educació superior a persones que no l'han tinguda al llarg de la seva vida.*

d) *Oferir possibilitats d'ampliació de coneixements a persones que, tot provenint de diferents àmbits professionals i laborals, desitgen aprofundir en altres àrees del saber.*

e) *Potenciar el desenvolupament personal, afavorint les capacitats d'adquisició i actualització dels coneixements i la creativitat, així com la tolerància i la convivència.*

f) *Fomentar la participació social, cultural, política i econòmica per tal d'estimular les relacions humanes, la cooperació i el gaudi del medi social.*

g) *Proporcionar elements científics i culturals per a una anàlisi adequada i una bona comprensió de la societat actual, la ciència i la cultura.*

h) *Facilitar l'accés i la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació per a una millor adaptació a l'entorn mediàtic i a la societat tecnològica actual.*

i) *Facilitar les possibilitats de compartir experiències i coneixements dins de grups de treball, per tal de promoure la interacció social, educativa i, fins i tot, en la recerca".*

En relació amb el *Títol d'Especialització Sènior en Cultura, Ciència i Tecnologia* els objectius del segon cicle del programa son:

"Un cop acabats els estudis del 1er cicle del Títol Sènior, volem oferir, a aquells estudiants que ho desitgin, la possibilitat de continuar amb els seus estudis universitaris, per què sabem, per experiències viscudes en altres universitats, que molts d'ells prefereixen seguir vinculats a aquesta activitat educativa, que no persegueix, com s'ha dit, una capacitat professional, sinó que té la simple i valuosa aspiració del coneixement pel coneixement".

Responent a aquest principi, creiem que els estudiants han de poder completar la seva formació universitària en altres camps, que els permetin posar en pràctica els coneixements adquirits durant els quatre anys del Títol Sènior.

Aquest fet redundarà en benefici dels objectius proposats des de l'inici, per aquests estudis Sènior, doncs aquests tindran una clara continuïtat, sobretot pel que fa a:

- a) Potenciar la recerca.

b) Fomentar la participació i la cooperació.

c) Proporcionar elements adequats per a l'anàlisi científica i/o humanística.

d) Potenciar eines pel treball en grup.

Per acomplir aquests principis i objectius, aquest cicle d'especialització es basa en l'adquisició d'un seguit de competències de caràcter transversal i específiques que respondran a l'aplicació dels coneixements adquirits per mitjà de la pràctica i, fins i tot, la recerca.

L'estructura dels estudis es planteja com una tasca oberta en la qual els estudiants hauran de cursar 60 crèdits ECTS en total, dels quals, 36 obligatoris. Aquests es distribuïran en dos blocs: un de 16 crèdits i un altre de 20.

Posteriorment, els estudiants tindran la possibilitat de realitzar el segon bloc de l'especialització, consistent en un treball en grup o individual, que els introduirà plenament en el món de la recerca. Aquest treball està valorat en 20 crèdits ECTS (500 hores), que es podrà completar en un o dos cursos acadèmics. En el cas que algun estudiant necessiti més temps, haurà de sol·licitar pròrroga a la Comissió de Docència del Programa Sènior. Els estudiants comptaran amb l'ajut d'un professor-tutor per a realitzar aquests estudis/treballs. Un cop acabat el treball, els resultats hauran de presentar-se en sessió pública, per tal de ser avaluats.

A més, i durant el primer i segon curs de l'especialització, els estudiants hauran de cursar 18 crèdits optatius, és a dir, 6 matèries optatives de les que figuren al pla d'estudis, més 6 crèdits de lliure elecció.

Un cop superats els 60 crèdits del segon cicle del programa Sènior, l'estudiant obtindrà el *Títol d'Especialització Sènior en Cultura, Ciència i Tecnologia* de la Universitat de Lleida.”

Apart d'aquestes consideracions s'ha de tenir en compte que l'Estatut de l'Estudiant Universitari promulgat en virtut del mandat contingut en la Llei 6/2001 (LOU) en el seu article 1.2 diu que l'Estatut serà d'aplicació a tots els estudiants de les universitats públiques i privades espanyoles, tant dels centres propis com dels centres adscrits i dels centres de formació contínua depenents d'aquelles i en el **mateix article en el seu apartat 3 considera com a estudiant, tota persona que cursi ensenyaments oficials en algun dels tres cicles universitaris, ensenyaments de formació contínua o altres estudis oferts per**

les universitats en els termes previstos per la normativa vigent. En el seu article estableix una sèrie de drets específics per a l'estudiant de grau, de màster, de doctorat, així com els de formació contínua i altres estudis oferts per les universitats.

Per últim, també, en el seu article 40 sobre principis bàsics dels programes de beques i ajuts en el seu núm. 1 estableix el dret dels estudiants a participar en programes de beques i ajuts, així com a rebre cobertura en determinades situacions deurà ser garantit per l'Administració general de l'Estat, per les Comunitats autònomes i per les universitats, mitjançant el desenvolupament de programes i convocatòries generals o pròpies, respectant en tot cas el principi general de què cap estudiant hagi de renunciar als seus estudis per raons econòmiques

Del que hem dit, podem observar que els Programes Sènior són uns estudis vinculats a la Universitat, a través de l'ICE-CFC, institut propi de la Universitat, i les persones que els segueixen tenen la consideració d'estudiants segons els defineix i regula l'Estatut de l'Estudiant Universitari havent de tenir els mateixos drets i obligacions que la resta dels estudis amb les peculiaritats pròpies dels mateixos.

Amb tot l'exposat arribem a la conclusió següent:

La denegació dels beneficis que han sol·licitat els estudiants del Programa Sènior Srs. _____ i _____ està ajustada a la normativa legal de la Universitat, normativa que està vigent, mentre què pels mitjans legals no s'anul·li, si bé tenint en compte les funcions del síndic considerem que per les raons abans exposades, donada l'autonomia de la universitat i si els pressupostos ho permeten, s'hauria de modificar, en el successiu, aquesta normativa i aplicar com ajuts, els establerts per als estudiants en general, als de Programa Sènior, RECOMANACIÓ que elevo al Magnífic Sr. Rector i Consell Social.

Aquesta resolució que ja que no té caràcter executiu s'ha de notificar als interessats i si ho estimen pertinent podran exercitar les accions corresponents davant la via administrativa o judicial.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 20 d'octubre de 2011

Expedient. 16/11

Un alumne del Màster de l'Ensenyament de Català/ Castellà va denunciar irregularitats en l'assignatura de *Disseny Curricular*, ja que la professora corresponsable a mitjans del primer semestre havia abandonat reiteradament les obligacions, en quatre dels sis crèdits d'ECTS i les notes corresponents no s'havien arribat a publicar en el Campus Virtual

Actuacions

L'escrit presentat per l'alumne es va remetre a la Facultat de Lletres perquè fessin un informe, i com la Sindicatura no ho va rebre abans d'acabar l'any, ha quedat pendent de resolució.

Expedient. 17/11

Una estudiant de l'ensenyament d'Enginyeria d'Edificacions va presentar un escrit, en què es deia que va accedir a la universitat mitjançant l'opció de Cicle Formatiu de Grau Superior. La interessada disposava ja dels títols de *Tècnic Especialistes en Delineació*, dins l'especialitat d'*Edificis i Obres*, i *Tècnic Especialista en Construcció i Obres*, dins de l'Especialitat de *Sobreestats*, per la qual cosa, sol·licitava s'acceptés el reconeixement dels crèdits que la UdL té establert a la seva pàgina web, on s'estableixen les correspondències entre CFGS i estudis de grau d'*Enginyeria de l'Edificació*.

Actuacions

Un cop presentada la queixa, es van sol·licitar els informes sobre els extrems que s'al·ludeixen en els escrits de denúncia, i a l'haver-se exhaurit la via administrativa, el síndic va resoldre el següent:

RESOLUCIÓ

Hem rebut l'informe anterior i s'ha d'unir a l'expedient de la Sra. _____, i havent-se esgotat la via administrativa, d'acord amb el que estableix el Reglament d'aquesta Sindicatura, no es procedent fer cap recomanació.

Aquesta resolució s'ha de notificar a la interessada i s'ha d'arxivar al seu expedient.

El síndic
Miguel Gil Martín

Lleida, 23 de desembre de 2011

Expedient. 18/11

Una estudiant de la Facultat de Ciències de l'Educació va presentar un escrit a la Sindicatura de Greuges de la Universitat de Lleida, en què deia que es va matricular a la Facultat de Ciències de l'Educació, i en la carta de pagament de la matrícula ficava la data de càrrec corresponent.

Al cap de quatre mesos es va sorprendre quan va rebre una carta certificada de la Universitat, en què li comunicaven que seria expulsada dels seus estudis si no pagava l'import de la matrícula amb un recàrrec de 50€. La Sra. _____ considerava injust pagar aquest recàrrec.

Actuacions

Davant d'aquesta denúncia, la sindicatura va sol·licitar l'informe sobre aquest cas a l'organisme corresponent, i la cap del Negociat Acadèmic va respondre d'acord amb la normativa existent. L'estudiant va realitzar l'automatrícula el 19 de juliol i en la matrícula s'especificava l'import a pagar, la data de venciment (3 d'agost), i que l'alumna tenia la modalitat de pagament únic domiciliat.

No es rebre l'informe a finals d'any, per la qual cosa, l'expedient va quedar pendent de resolució.

6. ALTRES ACTIVITATS DE LA SINDICATURA

L'activitat de la Sindicatura no es concreta només en rebre queixes i consultes, sinó que també existeixen unes altres activitats que contribueixen a millorar la seua funció; entre altres s'han de ressaltar les reunions que periòdicament tenen els síndics del territori corresponent i la més ampla i que afecta al seu conjunt com és la Trobada de Sindicatures d'Universitats que té lloc amb caràcter anual en diferents districtes universitaris de tot l'Estat.

En la trobada anual de l'any 2010 que va tenir lloc a Barcelona es van tractar, com en totes les altres, qüestions de gran importància. Aquest cop es va canviar la sistemàtica que fins aleshores s'havia anat fent de dividir els diferents temes entre varies mesos en les quals s'adscriuen els diferents defensors per a més tard fer les conclusions corresponents. En aquesta Trobada es van fixar diversos temes que es van deliberar per tots els assistents en conjunt i amb aquesta manera de fer es va demostrar la seua efectivitat.

Els temes exposats a la consideració dels defensors o síndics van ser la defensoria, l'òrgan i l'oficina; la defensoria universitària davant l'assetjament laboral i règim disciplinari dels estudiants universitaris, el desenvolupament de la qual ho exposarem suscitant a continuació:

6.1. LA DEFENSORIA COM A OFICINA

Com tothom sap el defensor universitari és una figura especialment designada per a la defensa dels drets i llibertats de la comunitat universitària i per tal de complir aquesta funció es requereix proporcionar mitjans materials i humans pel bon exercici de la seua tasca i que són els següents:

6.1.1. Seu: Un aspecte important de la situació institucional de la defensoria és que tingui un espai físic on ubicar la seua Seu i des d'ella realitzar les seues funcions. És desitjable que cada Universitat assigni un espai específic destinat a la Sindicatura, que s'indiqui degudament i es divulgui la seua ubicació, de manera que qualsevol persona pugui conèixer on s'ha d'adreçar si vol realitzar qualsevol reclamació o consulta.

6.1.2. Seu virtual: Un mitjà virtual, atès el nombre d'avenços tècnics usats, generalment s'ha de tenir una seu virtual a través del seu enllaç en la pàgina web, ja que aquest espai serveix per donar a conèixer la seua labor, composició, ubicació,

mode de contacte, funcions, terminis de resolució i valor de les resolucions. Normalment, la pàgina està publicada en la web de la Universitat, si bé en qualsevol cas, és convenient que la defensoria faci el possible per incidir en la reubicació de l'enllaç amb els responsables de la comunicació institucional de la universitat.

6.1.3. L'equip: Juntament amb el defensor, és normal que l'oficina compti amb el suport d'un o una administratiu/va, exclusiu/va o compartit/ida amb altres serveis de la universitat; i per això, el defensor ha de tenir una intervenció en la selecció dels seus col·laboradors més immediats, sens perjudici que la provisió de places vinculades a la defensoria hagi de respectar la legislació vigent, essent convenient que totes les persones que treballin en ella coneguin les seues especificitats.

6.1.4. Els expedients: L'expedient es forma mitjançant un escrit en què la persona que el presenta denuncia la irregularitat que estima s'ha comès; o bé li relata els fets a través d'una compareixença davant del defensor. Un mitjà que s'usa freqüentment és el correu electrònic, per la qual cosa la seua impressió pot servir com a inici de l'expedient; o si es posterior, a aquest moment, s'uneix al que ja ha començat.

Un cop iniciat l'expedient, segueix tota la tramitació i s'acaba: s'admet o bé es desestima si la persona que ha presentat la queixa la retira abans d'emetre la resolució.

L'estimació es dona quan la queixa es considera procedent i es fa la recomanació corresponent i la desestimació quan no dona lloc a la queixa per considerar que la universitat ha obrat correctament.

Un cop s'han efectuat tots els tràmits i s'ha resolt la qüestió s'acorda arxivar l'expedient que deurà estar sota la custòdia del defensor i del personal de la defensoria.

6.2. LA DEFENSORIA UNIVERSITÀRIA DAVANT L'ASSETJAMENT LABORAL

La defensoria universitària és una instància idònia per atendre els supòsits d'assetjament laboral i contribuir a la seua resolució, arribant a les conclusions següents:

6.2.1. L'assetjament laboral infringeix una lesió a la dignitat de la persona i, per tant, suposa la violació d'un dret fonamental. Les defensories universitàries són plenament competents per intervenir en la matèria i promoure les accions pertinents a fi d'eradicar aquesta conducta.

6.2.2. Segons les dades disponibles, l'assetjament laboral es manifesta en les universitats amb un nivell de recurrència superior a la resta dels sectors laborals i, fins i tot, superior a la resta del sector públic.

6.2.3. La greu situació de vexació a què es sotmet la persona assetjada mereix la màxima atenció per part de les autoritats acadèmiques; però també, és precís sensibilitzar-se davant eventuais acusacions falses d'assetjament, susceptibles d'afectar igualment a drets constitucionals.

6.2.4. El millor camí per eradicar aquesta conducta és la prevenció i l'existència d'un protocol mitjançant el qual es gestionin els expedients d'assetjament. Es tracta d'un instrument d'implantació voluntària amb excepció de la persecució sexual i assetjament per raó de sexe en el treball, matèria en què la seua existència és preceptiva (article 48 de la Llei Orgànica 3/2007). Les defensories universitàries inviten vivament a tots els centres universitaris que no disposin d'aquest important instrument a implantar-lo amb la major celeritat; ja s'han experimentat alguns casos d'èxit en diverses universitats.

6.2.5. La intervenció de la defensoria universitària en els expedients relatius a l'assetjament laboral es centrarà en els aspectes següents:

- a) Subministrar a les parts tota la informació necessària per evitar la lesió dels seus drets.
- b) Oferir vies extraprocedimentals de resolució del conflicte i promoure accions de mediació quan les parts convinguin en això.
- c) Vetllar per l'eradicació de les conductes d'assetjament, especialment, en els assumptes sotmesos a la seua consideració, adoptant les determinacions oportunes per evitar la impunitat.

6.2.6. La principal dificultat que presenten els expedients d'assetjament és la prova dels fets. La jurisprudència és pròpia a admetre la prova indiciària, però les institucions acadèmiques i, en particular la defensoria universitària, no estan necessàriament condicionades per valoracions reduccionistes de l'aparell probatori. La documentació de fets constitutius d'assetjament (amb la periodicitat i intensitat, característiques de la conducta d'assetjament), associats a una diagnosi clínica d'alteració psicològica, significativa en el subjecte passiu (depressió, ansietat, trastorn adaptatiu, ...), haurien de conduir a la conclusió que existeix assetjament, i a

l'adaptació de les mesures corresponents.

6.2.7. Les solucions disposades pel dret positiu són encara limitades i insuficients. Es basen essencialment en la imposició de sancions disciplinàries, però no articulen mesures adequades de mobilitat. Encara que el marc legal de referència és molt limitat, les defensories universitàries poden suggerir als òrgans executius la iniciació d'expedients disciplinaris dirigits a remoure en el treball a la persona assetjadora, i fins i tot instar la mesura cautelar equivalent durant la instrucció del procediment.

6.3. RÈGIM DISCIPLINARI DELS ESTUDIANTS UNIVERSITARIS

El règim disciplinari dels estudiants és una assignatura pendent del nostre sistema universitari i que només es superarà quan es disposi d'una llei moderna que actualitzi el règim d'infraaccions i sancions, ja que, com deia el ministre d'Educació, Cultura i Esport, no ens agrada el Reglament actual de sancions universitàries, perquè té un estil i un tarannà molt allunyat de la idea actual d'Universitat.

En l'actualitat en les Universitats públiques segueix vigent el *Reglament de disciplina acadèmica*, de 8 de desembre de 1954, amb les adaptacions que el Tribunal Suprem ha hagut d'anar fent per salvar els problemes evidents de constitucionalitat. Però el cert és que aquest precepte ha intentat donar resposta durant més de cinquanta anys als problemes de disciplina dels estudiants universitaris i dins d'aquest calaix de sastre mai ha deixat de sobresortir el concepte de prohibitat, amb què s'ha intentat tapar algunes esquerdes.

Aquesta situació s'hagués pogut compensar amb el tant esperat *Estatut dels estudiants* i que finalment es va publicar l'últim dia de l'any 2010, quan ja s'havien elaborat i discutit les ponències, objecte d'aquesta disciplina. Com ja s'avançava, l'Estatut no anava a desenvolupar aquest tema i així ha estat, ja que a través de 67 extensos articles regula drets, deures, atenció i una gran sèrie de qüestions; però en canvi respecte a les sancions disciplinàries, en la disposició addicional, es limita a donar un any per elaborar la llei que les reguli. Des del punt de vista territorial, i respectant l'autonomia universitària, ha de ser capaç de donar un tractament el més homogeni possible i establir un procediment àgil i senzill que permeti la delegació del rector en altres òrgans universitaris; encara que aquesta delegació sigui per mantenir l'última paraula a fi d'evitar que s'allarguin innecessàriament els procediments. Aquests han d'estar al servei de la integració i la corresponsabilitat i no de la repressió cega; han de ser suficientment eficaços per reconduir algunes situacions

preocupants i que amenacen el nostre sistema educatiu, i han de deixar clar als professors quan i on són competents per actuar directament i fins quins límits.

Van haver força intervencions sobre tots aquests temes plantejats i es va acordar treure les conclusions corresponents.

A l'octubre de 2011, es va celebrar la *XIV Trobada* a Cartagena, en què van haver tres sessions de treball sobre els documents prèviament elaborats. La primera va tractar sobre la convivència i el règim disciplinari en la Universitat; la segona sobre el defensor, ahir, avui i demà i la tercera sobre les repercussions de l'aplicació de l'*Espai Europeu d'Educació Superior (EEEU)*.

La primera ponència va consistir en l'exposició i comentari a l'esborrany de l'avantprojecte de la *Llei de convivència i disciplina acadèmica en l'ensenyament universitari*. En el títol tercer sobre disciplina acadèmica s'estableixen la potestat disciplinària, les infraaccions, les sancions, la responsabilitat disciplinària i el procediment. Respecte a la potestat disciplinària es fa referència a què els òrgans en l'exercici que tenen atribuït legalment respectaran en tot cas els principis que deriven de l'article 25.1 de la Constitució; i que la imposició de sancions en via administrativa o penal no impedirà, en el seu cas i, atenent al seu fonament distint, la depuració de responsabilitats d'índole acadèmica, mitjançant l'exercici de la potestat disciplinària, sense que puguin recaure sancions d'ídèntica naturalesa.

Les infraaccions es divideixen en tres classes: molt greus, greus i lleus. Es detallen les que es consideren amb aquest caràcter i les sancions d'acord amb la qualificació; en les molt greus, entre altres, des de l'expulsió de dos a cinc anys del sistema universitari; en les greus, entre altres, es troba la prohibició d'examinar-se, en alguna o en totes les convocatòries, en la totalitat o part de les assignatures, amb la conseqüent pèrdua dels drets de matrícula; i en les lleus, pot consistir en una amonestació pública o privada en funció dels fets. Es pot afegir a totes elles, la possibilitat de sumar una sanció econòmica. També s'estableix la facultat de graduar les sancions ponderant, de forma motivada, els elements concurrents i que s'especifiquen en el precepte corresponent.

En el moment que estem redactant aquesta memòria, la llei que obliga l'Estatut dels estudiants encara no s'ha presentat al Congrés de Diputats i no podem esperar que es presenti aviat, ja que s'ha produït el canvi de Govern i l'hauran d'elaborar de nou.

En la ponència que va presentar el síndic de Girona va ressaltar el tancament progressiu per

cursos, d'una llicenciatura o diplomatura, i que van protagonitzar diverses reclamacions dels estudiants que encara continuaven els estudis anteriors. Les raons per no passar de la titulació antiga al títol de grau podien ser molt diverses: per exemple, un estudiant de diplomatura, titulació que tenia tres cursos, podia optar per la continuïtat amb l'esperança d'acabar abans els seus estudis. Aquest estudiant si tenia pendent alguna assignatura de primer curs i havia optat en el seu moment per la renúncia a alguna convocatòria, podia trobar-se amb una assignatura sense docència presencial per segon any consecutiu, per la qual cosa, no podria accedir a la sisena convocatòria, dons ja no es programaria l'assignatura en els pròxims cursos.

Alguna de les mesures adoptades pels centres, com “cursos especials” o “tutories col·lectives” poden xocar amb excés de treball, imprevistos o simplement amb la realitat de les mesures de contenció en les circumstàncies actuals, les dificultats que tinguin els departaments per cobrir els plans docents, problemes d'espais disponibles (aules, laboratoris)... Tot això pot generar queixes dels estudiants relacionades amb la qualitat de la docència.

En referència a l'experiència dels nous graus, per ara les queixes que presenten els estudiants sobre el seu funcionament s'ajusten al patró habitual. Per exemple, tenim queixes sobre la planificació de l'assignatura i els mètodes d'avaluació, el plantejament del professor i la interpretació dels estudiants.

No obstant això, hi ha queixes amb característiques especials. En bastants casos, les queixes es relacionen amb els canvis experimentats pels usos i costums que s'havien tolerat abans i que s'han posat en qüestió per les transformacions metodològiques que acompanyen la implantació dels graus:

- Queixes del professor que considera excessiu el treball de tipus més tècnic, administratiu o organitzatiu relacionat amb la planificació docent. Les crítiques, citant a qui les exposen, deriven vers l'acusació de “secundarització” de la docència universitària o manifesten un temor a una progressiva rigidesa o a un control exagerat de la labor docent.
- Queixes dels estudiants que es converteixen en protestes sobre la pressió del treball o sobre determinades pràctiques metodològiques;
- Queixes sobre el nombre de treballs que s'han de presentar i la poca atenció amb què els tracta el professorat. Per exemple, un professor d'una assignatura exigeix 9

treballs (breus) setmanals; el grup (molt nombrós) té 100 estudiants...

- Queixes sobre l'escassa utilització de les eines de comunicació i de gestions docents per part d'alguns professors;
- Dificultats de coordinació entre professorat que imparteix successivament o simultàniament una mateixa assignatura;
- Diferències entre les actituds i grau d'exigència de professors de distints grups d'una mateixa assignatura;
- Queixes sobre les pràctiques externes, tant de professors, com d'estudiants i d'autoritats acadèmiques;
- Queixes sobre la competència en llengua estrangera que posen en dubte la seua necessitat, etc.

Probablement, defensors, valedors i síndics universitaris poden aportar molts altres exemple que enriqueixen el debat. Així, a més de compartir les nostres experiències, podem plantejar-nos una perspectiva general sobre els “detalls imprevistos” del període de transició fins al grau.

A part d'aquestes trobades, durant aquest període d'anys han existit vàries reunions dels síndics de Catalunya, País Valencià, Balears, als quals s'ha unit últimament el de la Universitat d'Andorra.

En aquestes trobades, durant un dia, cada síndic ha exposat els problemes més importants que es solen trobar en les seues respectives universitats, les solucions donades i les recomanacions per modificar determinades normes o completar amb altres síndics les llacunes que a vegades existeixen per resoldre els problemes que sorgeixen.

7. CONCLUSIONS

En relació amb tot el què acabo d'exposar en aquesta memòria, es pot observar que en aquests dos anys s'han presentat més reclamacions que en els anteriors però, no obstant, són ínfimes en relació amb les que es produeixen en altres universitats; en la comunitat autònoma té un nivell similar.

Com ja he dit en ocasions anteriors, aquest fet ha de servir de complaença als organismes rectors de la Universitat i també al que subscriu, ja que essent la seua missió el vetllar pels drets i llibertats de tots els membres de la comunitat aquests no són gens ni mica menyscabats, i prova d'això són les escasses recomanacions que han existit a l'hora de censurar la infracció de qualsevol d'ells.

S'ha de ressaltar també que si bé la sindicatura no ha rebut moltes queixes, aquest fet no menysprea la seua funció; és important perquè no només exerceix el control de la legalitat, sinó que s'estudien la resta de qüestions que es produeixen a nivell de totes les Universitats de l'Estat, perquè tots els defensors tenim coneixement pel contacte permanent entre nosaltres. Aquesta comunicació constant serveix moltes vegades de guia per resoldre problemes que sorgeixen en altres llocs i, a la vegada, d'estímul per a l'estudi de les distintes normes.

En es Trobades que anualment sostenim a nivell de tot l'Estat i en els distints territoris es tracten temes d'interès a nivell nacional. També serveixen per complir millor amb la funció encomanada, ja que els diferents temes d'actualitat que s'exposen i discuteixen i les recomanacions que es fan s'envien als organismes corresponents de l'Estat.

Amb aquestes conclusions acaba la meua última presència anual en el Claustre per informar de la tasca de la Sindicatura durant l'any, ja que el mandat del Síndic és per quatre anys, segons els Estatuts de la Universitat, prorrogables per altres quatre.

Ja s'ha acabat la pròrroga que tant amablement se'm va concedir al 2008 i no tinc més remei que manifestar el meu orgull, satisfacció i agraïment per haver exercit tal funció: en primer lloc, per haver-me proporcionat tornar a tenir contacte amb vosaltres després d'haver impartit durant vint anys classes de Dret Processal, i per altre per allargar, en cert mode, la meua vida professional que es va truncar amb la jubilació.

El síndic, a l'igual que el jutge, defensa els menyscabaments i conflictes que es produeixen en la ciutadania; i aplica les normes que en tot estat de dret existeixen per a una convivència pacífica i de respecte als drets dels demés en un camp quasi il·limitat. Si bé la funció del defensor universitari només és en aquest camp, i amb caràcter exclusivament de recomanació i no executiu, pot servir de base o assessorament per qui ha que decidir.

No vull acabar aquest acomiadament sense agrair a l'Exm. i Magfc. Sr. Rector Dr. Roberto Fernández Díaz i a l'anterior Dr. Joan Viñas Salas, als Consells de Govern, al Consell Social, als Vicerektorat, a l'Assessoria Jurídica, a l'anterior síndic Sr. Miguel Ángel Alonso Sancho, per l'ajut que va suposar l'examen del treball que va fer durant el seu mandat, i a tots els òrgans de la comunitat universitària, a qui he hagut d'acudir en diverses ocasions, per la col·laboració que m'han prestat quan he sol·licitat informes i assessorament sobre la matèria de la seua competència, i la gran rapidesa i eficiència en la contestació.

Vull fer especial esment de les persones que han sigut les meues col·laboradores immediates durant aquests vuit anys, com la Montserrat Canals, la Blanca Minguella i la M. José Monné, que han exercit i exerceixen les seues funcions amb una laboriositat i eficàcia digna d'elogi; i com no, a la resta del personal d'Administració i Serveis, a qui hem acudit en diverses ocasions i que la Universitat pot sentir-se orgullosa de la seua comesa.

Per últim, vull demanar disculpes si he comés algun error en l'acompliment de la funció que en tot cas ha estat involuntari. El que si puc assegurar és que en tot moment he procedit amb objectivitat, imparcialitat i confidencialitat que és el mínim que se'ns pot demanar als que exercim funcions públiques.

Moltes gràcies a tots.